

Het eerste deel van de Amsterdamse mengel-moez

bron

Het eerste deel van de Amsterdamse mengel-moez. Gerrit Smit, Amsterdam 1658

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_ams004amst01_01/colofon.htm

© 2010 dbnl



Aan alle zangh-lievende,

HET zal noodeloos weezen te verhaalen, van wat inhoude dit boekjen is zaamen gevoegd: gemerkt, den titel van *Mengel-moez*, zelfs, aan de verstandige, en zanglievende, wel genoegzaam uit-drukt, uit welk een hoofde het zelve voort is komende.

Dit hebbe ik benaarsticht, om vermakelijk, en nut te zamen te paren: daar ernstelijk toe aangehoude by de gonst van veler onzer

konst barender Poeëten by welke zoo veele opgedaan hebbe, dat dit vermakelijk Boekjen in 't licht hebbe konnen geven. In gevalle het de zanglievende geesten mach gevallen, zo gelieven zy, hier van, haast een tweede Deel te moet te zien, het welk hoopt aan den dagh te zullen brenghen, die immers wenst te verblijven

*Dienstbereide
alle Zanglievendens*

GERRIT SMITH.

**Thaliaas opdracht,
aan onze kunst minnende Juffers.**

*DE Dochter van den oppersten Iupijn,
Geteelt by moeder Mnemozyne,
Komt hier, ô Ieughd, vol vreughd verschijne,
En u, nu, noôn tot altoos vrolijk zijn.*

*Nu gun gehoor! want ik de menschen leer'
Den overvloedt van zorg te myen:
'k Stoot dat vergift, als doots, ter zyen,
Mitsik door wijn, die pest van 't harte keer.*

*Ik queek, altoos, mijn dichters op, en laat
Hun geest gestadigh aan het groeien,
Ook tegens het verwelken bloeien,
Zoo, dat heur dicht de eeuwen tegenstaat.*

*Op dat, zoo zy verbreiden iemands-loff,
(Gelijk ik t'hans aan u doe geeven)
a'Onsterflijkheen daar aan mach kleeven
Tot in het eeuwich-duurend-starren-hoff.*

*Neem dan in dank, ô Iuffer Maaghden-schaar
't Geene ik, uit gonst u op kom draagen,
Verdrijf daar meede u droeve-daagen;
Leef immer vroolijk met malkaâr.*

D. Questiers.

Het eerste deel

Van de Amsterdamse mengel-moez.

Kusjens.

Toon: *Petite Altesse*.

IET wonders schuilt, gewis, in uwe lipjens,
Wrang *Amaril*, dat dus mijn ziertje blaakt!
'k Had naau geraakt
U monde-knipjens' die Nektar tipjens,
Hebben gemaakt,

Dat ik mijn lust schiep, in een nieuwe-pijn,
U mondtjen moet gewis vol Godtheidt zijn! .//

2.

Want alzo draa als ik maar kom te naad're
Het kersen-root dat op u lipjens pronkt,
Voel ik ontvonkt
Strax al mijn aaderen;' een vuur vergaderen
Dat gants ontfonkt,
En stooft, alzo mijn grillich ingewandt:
Dat my deez vlam, geheel zet in den brandt. .//

3.

Wat of hier van de oorzaak doch mach weze?
Schoone *Amaril*, ay zeg! ik bidder om?
Is 't heilichdom,
Gants uitgeleze,' van 't Godlijk weeze?

Neen, neen! ik kom
 En bidt weer, als voor heen, u lipjens aan;
 Haar kusjens hebben my al-een gevaân. //

4.

Kusjens, o kusjens! 'k Houw u meer in waarde,
 Als dierbaar-gout, of flonkrend diamant.
 Van 't edelst pandt
 Der gansche aarde, ' doen ik haar waarde:
 Eer dan mijn brandt,
 Brandt, die my niet dan zoetigheden teelt
 En smeulingh maakt die nimmermeer verveelt ://:

5.

'k Wil immer staâg dan als *Salmander* leve
 In 't godlijk vuur geteelt aan uwe mondt
 My op deez' stond

Daar in begeve' dat queekt mijn leve.
O schoone! jont
Aan mijn, op aardt, dit aldergrootst begeer,
Dat ik staagh brande mach, en nooit verteer ://:

D. Questiers.

Vryheydts-Loff.

Toon: *Hanssops* off *Bessiens Dans*.

1.

Blyheydt vryheydt
In de ly leyt
Als men is getrout,
Dan ist suchten
Ongenuchten

Ach hoe my dit rout!
Dus moet ik treuren alle daagen,
Was ik weer eens vry!
Geen eght sou my behaagen;
Meenigh raackt daar door in ly.

2.

Ongebonden
Ongewonden
Hey wat heeft men vreught!
Wilt men queelen,
Wilt men speelen,
Mengen vreucht met deucht?
Geen knorrich man en zald 'er kijven
Om het geen men doet,

Noch ook dartele wijven
Gaan verteere gelt en goet.

3.

Kinders huylen
Wijve pruyven
Mannen 't hoeft op hol,
't Gelt verspeelen
In Bordeelen
Of geen milde pol
Zal slechten bloet doen hoorens draagen,
Tot zyn groot verdriet
En 'et hem dat doen behaagen
Schoon hy 't voor zijn oogen siet.

4.

Dese plaagen

Nimmer draagen
Die in vryheydt zijn,
Onbelaaden
Wel beraaden
Schout deez smart en pijn,
Soo sult ghy altijd vreughde vinden
Waar ghy komt of zijt,
Laat men deucht by u vinden
Soo verwint ghy haat en nijt.

Catharina Questiers

Ik min mijn vrijheydt.

**Lauwer-krans,
Op 't Verjaaren van mijn Spits-Broeder D. Questiers.**

EEN gloed van blydschap voelden wy van binnen,
Toen Broeders-liefd, ondekte u lieve-mondt,
Op sulc een galm, docht ons dat Febus stondt
In 't midde van de negen Zangh-godinnen.

Zijn Majesteit omgloord, ons duffe zinnen
Die, schoon eerst van het jeugdich t'ongebladt
Geprickelt, voelde nu het zilverig-nat;
Dat moedichde ons om jetwes te beginne.

Dies zochte wy, een Lauwer t'uwer eere
Te passen, om u hoofd, ô Jongelingh!
En Kransen, dat met loof: terwijl ik zingh
Uheuse-deughd, die noit moet van u keere.

De bend van Hilicon, die zal u daaden
Steets te gemoed u voeren op dien dach
Wen u geboort met Jarelijksche lach,
Tot Moeders vreughd', met deughd die komt belaade.

Wy vinden ons verplicht aan uwe zeden,
Van velerley genote heusche, deughd
U trouwe aard vol goedheid, zoete vreughd,
U open-hart en geest vol schranderheden.

Dies wy u hier met maat-gezangh ontmoeten
Als overtuighd, met schaamte in 't aangezicht,

En kroonen u met nedrich slecht gedicht,
Om, eenichsints erkentenis te boeten.

K. Kool.

d' Insteller van 't Rondelen.

EEN jegelijk staarond
Men zalder gaan Rondeele:
Nu vrienden repje mondt.
Een jegelijk staa rond
Men zal, voor goed gaan spele.
Ha! maatjens ruikje lond?
Een jegelijk staan rond
Men zalder gaan Rondele.

Questiers.

Toon: *La fronde.*

MYN Engel stelt haer wesen
Soo stuurs, niet alsse plach
Doe zy me vaek voor dese
Dee zuchten nacht, en dach,
't Volharden van mijn trouwe Min
Bewoog haar harde sin,
Ben ik niet wel te vrede,
Sy lijdt de droef heydt mede,
Zucht ik, zy klaacht,
Ween ik, zy vraaght
Wat dat me doch mishaght.

2.

'k Heb geen geruster leven

Oyt van mijn Lief gehoopt;
De bant van tegen-streven
Is van ons hart geknoopt,
Sy wil niet zien, dat dese pijn
Sal eeuwich-durend zijn,
Zy wil met het besteden
Van haare lieve leden
Betoonen dat' geen vlek of klat
Van ontrou op haar vat.

3.

Nu zy me wil beminnen
Beloof ik by mijn eer,
Dat ik in mijne zinnen
Geen ander immermeer
Sal gunnen d'alderminste plaats

Zoo lang als wy sijn maets
Daar op mach zy vertrouwen
Dat ick met geene vrouwen
My dom en mal' Verloopen sal
Zoo lang ick haer geval.

D.I.A.P.

Op een tamboers Zilver-schildt.

TOen Tromp voor 't vaderlandt liet zyn helthaflich leeve,
Heeft weyers eerste-roth den trom dit Schildt gegeven.

Questiers.

Op mijne afbeeldinge in het kleen *door* Philips de Koning.

Soo schilderdt my een Konings handt
In 't kleen, terwijl ick 's Koningsnaren,
En heylich Harp-gesang, en trandt
Vast volge, in top van 's leves jaren,
Een min dan seventich. Wat is 't?
Noch min dan verft een damp, een mist.

I. van Vondel.

Mey-vrucht.

Stem: *Schoonste Nimfje in het wout.*

OP Nimfje van ons Herders rey
 Eert de Mey,
 Drijft u schaepjes in de weyden,
 Daar de Harders allegaar
 By malkaar
 Met verlang u staan en beyden.

2.

Daar het dartel pluym-gediert
 Tiereliert
 Op de schaduw-rijcke bladen,
 Dies staackt alle treurigheyt

En geleydt
Mijn met vreucht langhs d'else paden.

3.

't Is vermaecklijck hier te gaen
In deez Laen,
Laet nu u sangh-siecke kelen,
Schat'ren vol van vreuchden uyt
Want de fluyt
Van Amindt sal 't Mey-liedt spelen.

4.

Harderinnitjes weest gegroet
Met ootmoet,
Wy gewillich ons verbinden,

Aen u aengenaem voorstel,
Dans, of spel,
Sullen wy geraden vinden.

5.

Maecken wy een fiere dans;
Maer een krans
Moeten wy op 't frayst eerst binden,
Pluckt vry loof en blomtjes eel,
Wit en geel
Komt hecht gy 's aen een Lerinde.

6.

Deez krans is cierlick ghedaen
Laet ons gaen,

Men salse aan dees Mey-boom hangen,
Al die 't fraeyst, dan danst of springht
Of best singht
Salse tot een loon ontfangen.

Catharina Verwers.

Niet sonder Verw.

Rondeel van twee in een.

Ay zie! met wat geweld, Hoe kan hy slikke!
Hoe weet hy 't in te lijve! Met dronk op dronk,
Zijn keel is wel gesteldt Hy kan niet stikke
Ay zie! met wat geweld, hoe kan hy slikke!

Verstrekt hy nu een heldt ja zonder schrikke
Hy laater niets in blijve dat doet een vonk
Ay zie met wat geweldt hoe kan hy slikke!
Hoe weet hy 't in te lijve met dronk op dronk.

Questiers.

Grand marchand.

Toon: *Petit fronde.*

Kgoe Luuden viel jou vat khoopen?
Voy 'cy jay des raritééz:
Iek khom my soo moe keloopen
Marche bien dix lieux à piedz

Nu khope vat, soek soeke mien kgoet door,
 Het Mars ti es waartiek pour voir,
 Si traakg soo feel aardiekeeden,
 Nheem taar uit fry wat mede,
 Je n'ay point d'argent
 Deus soubz a contant.
 Cet vendre, est tout mon espoir.,

2.

Premierement que je touche,
 Madame, sera pour vous,
 Un boite avecque des mouches;
 Un kiekre hom kiek in du pous;
 'k Verkhoope ik jouw, hook meede des siseaux
 Pour kniepe ti traad, ou ti touws;
 Et auxci des alumettes

Hom hop tie neus te zette
 Des belles galens,
 Et rare pandens.
 Khoop inglis-façon du coupeaux.

3.

Ay mette un peu c'e miroire,
 Juffrouw, deuen vos joeux
 Si elle ne vous faict croire
 Que vous esté beau, & curieux,
 Sekg' tan fri tat my kgaff tie meule een kgons
 Se vende auxci des cordons,
 La mode est a la fronde,
 Ils sunt d'orreé & ronde.
 Khoop ien borstel-baart, ou ien kham ou khaart
 Ou bien, des porte-canons.

4

'Oe Luude jek skreeuwe, ou roepe
Men kanse vous niet verstaan,
(Ainsi dit tout cette troupe.)
Laat em maar, dat rotzak, kgaan.
'K verkhoope niet, je desire a mourir
De cette des-plaisir.
Point d'argent point des Suisses.
Al sou ick d'allef ferliesse
Soo keef ik kgoe khoop,
Ou alle den hoop
Vel liektelyk hom niet een sier.

D. Questiers

**Op 't Af-beeltzel van den geestigen Poëet,
David Questiers, *aan den Schilder.***

Gy hebt Questiers ons zoo natuurlijk afgebeelt
Dat u de Schets roept toe: ô Schilder leer my spreken,
Op dat de schranderheyt, die in mijn harssens steken,
Haare ooren, nu gelijck als gy ons oogen, streelt,
Kundt ghy 't niet doen? Gebruyckt zijn woorden tot uw verven;
Dees Hemelschildery zal nimmermeer dan sterven.

Dullaart.

Rond-om lelijk, oft vuile-bruids dans.

Toon: *De Bruid van Turenout.*

Jan-rap die was den Bruidegom,
Kijk buuren, kijk buuren, kijk uit,
Daar zagh hy louter kruidigh' om
Ter eeren van zijn Bruid.
Ut, re, mi, fa, fa, la, sol, fa mi re.
Toen was het, schik de Bruigom op: en maak de Bruid ook ree.

2.

Zy trokken hem een buls-huid aan,
Hoe was' er den droes toe verguld!
Denk eens hoe zoo een jak most staan

Met mensche-vlees gevuld!
Ut, re, &c.
Den Bruigom zagh zo zuinig om, als scheid hy in de snee.

3.

Het eers-gat was zijn halsband, koen,
De nieren zijn knopkens, jent,
De pooten, mouwen, en bragoen,
Toen stond de lompe vent
Ut, re, &c.
Met klaawen, voor zijn toffelen, om gangh te maken, ree.

4.

De steert verstreken zyn rampier,
De hoorens zyn sprekens net,
De blaas die stelde-men, heel fier,
Op 't hoofd voor een kasket.

Ut re &c.

De derremen droeg hy om het lyf voor eenen sluyer mee.

5

Dus tradt hy na het trouwen toe,

Hy wasser zoo welle gedaan,

Maar ach! Hoe was de Bruydt te moe!

Dees trockmen oock vals aan

Ut re &c.

Men heeft heur met een Loert ghekroont: 't was wonder dat zy 't Lee!

6

De Bruydt die was oock opgetooit,

Men schrickte toe-men het zagh.

Men heeft met kap-stroo gestroit

Dat op de mest-hoop lagh!

Ut, re, &c.

Dus streefden zy de Kerk-deur in; een yeder maakten stee.

7.

De Heer-oom sprack de koster toe,

Wat beestelijck-paar, och! is dit?

Den Bruigom ziet ick weet niet hoe!

De Bruid zoo zwart als git!

Ut, re, &c.

Sy is gebult, heel scheel, en scheef van bek, en snavel mee.

8.

De Koster luyden voorts de klok,

Moêr-schoelicx die worden gerrouwt;

Een hond bezeickten 's Bruigoms-rock

Wijl hy de Bruid bespouwt,

Ut, re, &c.
Gelijk mind altoos zyns gelijk; zoo als ons varreken deê.

9.

Ter taafel was het opgedist
Met wonderlijk-snaax-confijt!
Dat yder zich daar van bepist
En ik my schier..... behoest
Ut, re, &c.
Men dronker huy en scharrebier het wijn-vat was ontwee.

10

Maar toen de Bruid te kooy most gaan,
Wat wasser toen al te doen!
Zy schreiden haast een ton vol traan!

Van 's middaghs tot te noen.

Ut, re, &c.

Dus danste men de vuile-bruid tot in heur leger-stee.

D. Questiers.

Aan mijn Huysvrouw.

MYN waarde bed-genoot! vraagt gy wat ik bedrijf

Dat ik dus bezig schrijf?

Ik ben niet bezig, maar ik bezig inkt en pen,

Om dat ik ledig ben;

Ik dicht op elk, op groot en klein, op vrouw en man.

Waarom! om dat ik staag op u niet dichten kan. P.D.

Minne-zang.

Stemme: *ô Kersnacht.*

Oschoonste Maagd, die ooit de weerelt
Te voorschijn bracht, met deucht bepeerelt
In all's volmaakt; volmaakt? ô neen!
Zoo langh als ghy uw' fiere leden
Niet aan een Minnaar gaat besteden
Ontbreekt aan u noch veel, in een.

2.

Het Nachtegaaltjen in de lov'ren
Dat kunt ghy door uw' stem betov'ren,
Wanneer ghy quinkkeleert in 't wout.
Is 't vreemt dan dat ghy, door uw queelen,

Mijn hert ten boezem uyt kunt steelen,
En aan uw keel gebonden hout?

3.

Maar vreemt is 't, ghy die door uw lonkken,
De koutste herten weet t'ontvonkken
Dat ghy blijft even kout en koel,
En yzig als de sneeuwige Alpen,
Daar ys zee, tegen aan komt walpen?
Of heeft uw hertje geen gevoel?

4.

O neen! want zoo ghy hadt gevoelen,
Ghy zoud' de Minne-brant verkoelen
Ontsteeken door uw schoon gezicht,
En my met weder-min bestralen;

Dan zou mijn hart weêr adem halen,
En blyven aan uw' gunst verplicht.

P. Dubbels.

**Op 't lacchend af-beeldzel van den kluchtigen *Toon-eel-speelder* Jan
Meerhuysen, anders Jan Tamboer.**

MEerhuisen ziet ghy hier na 't leeven afgeprent,
Dit is Thalias-zoon; die zyne geest niet kend,
Leer dit, zyn beeltenis, wat bootszery afpracchen
Het nood, als Democryt, een jegelijck tot lacchen.

Questiers.

Toon: *Tweede Karileen.*

Hoe komt schoonste die ick weet
Dat uw' hart soo hart is en soo wreet
Daar ick klaagh
Daar ik sucht, alle daagh,
Uw' gemoet
Acht geen suchten, noch geen tranen vloed.
Moet het dan zyn,
Dat ik quyn:
O! die pyn
Is vermaak,
Soo dit stilt uw felle wraak,
Waar is smart,
Die mijn hart

Niet en tart?
Soo uw mont
Maar een vonnis uyt haar lipjes sont.

2.

Maack dan schoonste dat ick sterff,
Of dat ick u lieve gunst verwerff.
Elken blik
Van uw' oogh
Is een strick
Voor mijn ziel,
Die u schoonheit vast gekluystert hiel.
Ay laat uw hant
Doch de bant
Slaken van 't
Quijnend' hart,

Dat beangst is en verwart.
Maakt de wont
Door uw' mont
Weer gesont
(Lieve Beelt)
Breek de kettingh die my soo verveelt.

3.

Als ick hoor uw' helle stem,
Soo ben ick noch meerder in de klem.
Sulcken sanck,
Sulcken swier,
Sulcken klanck,
Dwinght mijn oor,
En mijn zinnen tot een soet gehoor.
Och uwe keel,

Klinkt soo eel,
Als een veël
Uw' geluyt
Rukt mijn ziel ten ooren uyt.
't Is wel soet
Voor 't gemoet,
Dat het goet
Hoort en ziet:
Maar 't moet klagen dat het niets geniet.

Gril.

IK heb pijn, dat gaat vast,
Ghy hebt pijn soo ik meen.

Gaat doch niet weer te gast,
Soo ghy op vrienden past
Maak dat u slaaf niet ween
Maak van twee pijnen een.

Oll.

Toon: *Stokkedans.*

FOp wou eens op baaren vaaren
Daar 't gety wat hobb'lich schoot,
En hy wou 't met Sare klaare
Eensloeghs, vlakjes, op Buik-sloot.
'k Will met stijve zeilen keilen

Zeid' hy, maar in zulk een boot,
Daar ik mach mijn peilen, veilen
Voor een over-goet Pilot!
Zonder meer te kaaken staaken
Sy het stracx, ter goff, in 't diep:
Toen most Fop aan 't braaken raaken
Dat hem all' zyn slijm ontliep.
Door de groote slapte-lapte
Het weer daad'lijk overstaagh;
Hoe hy zich meer schrapte, 't snapte
Met hem echter veel te laagh.
Och kon 't haak, door douwen, 't houwen!
Sprak hy; denk hoe 't met hem stondt!
Want hy kost geen touwe ontvouwe,
Of hy zeilden aan de grond.

Daar zat hy verlegen tegen
En keek toe, gelijk een Uil,
Wie zal nu mijn deegen veegen
Riep hy; want z'is roestich vuil.

SREITSEVQ.

**Nieuwe-jaar,
Van twee Festoennen Hoorentjens en Schelpen aan *AH. ende IB.***

VRinden ick kom u nu schencken
Elck, een gift in 't Nieuwe-jaar;
Maar, helaas, wat zult ghy dencken
Als ghy, met een hel, en klaar

Ogen licht, dit werck komt kijcken?
 Och zoo is mijn gift te kleyn,
 Want zy moet, gewislijk, wijcken,
 voor u aardich* pasteley.

Kon ick dit gebreck nu hel'pen,
 Met een wel beploecht gedicht?
 Maar mijn dichten, en mijn Schel'pen,
 Valle beyde eeve licht;
 Doch vertrouwende op u oordeel
 Vol bescheydenheyt, en deucht,
 Wijst ghy fouten 't is mijn voordeel,
 Want in 't leere schep ick vreuchd.

'k Zal u, echter, gaan ontleede
 Wie de oorsprongh is geweest,

**Zy hadde my met een
 aardich stuch pasteley
 beschoncken.*

Van deez kleyne aardigheede;
Elck bezonder is vol geest;
't Zijn de zelve peeckel-plassen
Die de Siperse Godin,
Heeft doen groeyen, en doen wasse,
Tot een oorsprongh van de Min.

't Zijn de zelve zilte baaren
Die onz dier'bre paerlen geeft,
Waarom meenich heen gaat vaaren,
En gelijk een Arent zweeft,
Op zyn bruyn gepluymde wieken
In het hol betaakelt hout;
't Sy dan inheems ofte grieken
Elck, betoont zich eeve stout;

Om zoo waarden Schat te haalen
Uyt het diepste van de zee!
En dan dickmaals tol betaalen
Met haar leeven, ach hoe wee
Valt die baat-zucht dan de vrecken!
Maar ô *Baat*, u baat-zucht liet
Nooyt, door hoop, van winst, zich reken,
Dat ghy trou en deuchd verstiet.

En de waarste van u vrinden
Abram, die steeds deuchd betracht,
Liet zich nooyt door gifte binden
Maar die ydelheyt belacht,
Ey, ontfanckt die slechte gaaven,
(Lant-genoote van u gift.)

Naa veel suck'lens, in u haave
Maar doch niet te nau en zift.

Mijne foute, aan geen menschen
Mijn Gedicht doch openbaar,
Zoo verplicht ghy my te wenschen,
U, een zaalich *Nieuwe-jaar*.

Catharina Questiers.

Onderscheyt van Koningin Kristina, en Olivier Protector.

Twee zijn'er in onse Eeuw, die my een wonder strecken,
En al de weereldt tot verwondringh kunnen wecken.

Kristina staat haar Rijck, van zelf gewilligh af,
En leeverd aan *Gustaaf* den Koninglijken staf;
Maar *Kromwel*, met geweld, rooft *Kaarel* van zyn kroonen
En zit vol fiere moedt te heerschen op drie Troonen.
Elk heeft 'et na zyn wil: maar 't lot is ongelijk.
Want hy bekommert leeft, en zy vermaakelijck.

Op de Poëzy van Paus Urbanus d'achtste, aan alle Poëten.

Wie dat de Poëzy van Paus Urbanus leest,
Die ziet dat hy verlicht was van den heyl'gen Geest.

Poeëten zijt verheucht, en vol van moedt en hoope:
Want deezen doet de deur des Hemels voor u oope.

Franc. Snellinx.

Apollo.

Stemme: *La Marionette.*

Speelt op, vreughde-snaren,
Slaet nu op uw' hooghste toon;
Wilt nu openbaren,
Dat ick nu aen d'Amstel woon';
Barster nu uyt tot een Bruylofts-Liedt,
Over het Huwelijck 't welck geschiedt
Tusschen Heer Rombouts, en 't Reeltje,

't Beste staeltje,
Pronck en praaltje,
Van dat den Amstel siet.

Clio.

Stemme: Prins Robberts Mars.

WY wenschen u geluck, Vrouw Bruydt,
En u, Heer Bruydegom;
Want, ô Reaeltje, ghy munt uyt.
Voor u lof stae ick stom:
En ghy, ô Rombouts waert het waerd,
Dat ick met reden sprack,
Dat ghy, nae uw' verdiensten paert,
't Geen u alleen ontbrack.

Euterpe.

STEMME:

Als Bocks-voetje, &c.

HEer Bruydegom, siet my hier oock met een swier,
'k Sal spelen, 'k sal quelen,
Voor u op myn Lier,
En, ô Bruydtje-maet,
Ick wensch dat die staet,
Daer ghy nu in treedt, 't Min-Godtje bestier.

Erato.

Stemme: *Stocke-dans*.

VENUS zegndt onse zanghen,
Onse wensch voor 't Ledekant,
Daer na hy brandt met verlangen,
Daer na sy met schaemte brandt.

Thalia.

Stemme: *Petite Royael*.

REaeltje, die door d'Echte-bandt,
Tot Bedt-strijdt sijt verbonden,
Beeft hier voor de wonden,

Als een morgen landt.
Sijt ghy onbedreven,
In dit vreedts gevecht?
Mooght ghy tot morgen leven,
'k Wedt ghy anders seght,
Als beter onder-recht.

Polyhymnia.

Stemme: *Caecilia*.

OSpiegeltje van deuchden, van 't lieffelijkst' gelaet,
't Welck Rombouts, vol van vreuchden, is als de dageraedt,
Ick koom' u oock begroeten, op uwe Bruylofs-Feest,
Met hert, met handt, met voeten, geschoeit op vaersen leest.

Wilt dit met lief aenvaerden,
Hout dese groet in waerden,
De groet gedaen door stemme, van Polyhymnia,
Ick wensch dat in u klemme 't geluck en niet vergae.

Terpsichore.

Stemme: *Petit' sourc' de Bordeaux.*

REpt mijn soete Cameraetje,
Repje wat dese Kamer, uyt,
Al de nacht lust die vergaetje,
Die ghy niet in het bedd' besluyt.
Schenckt, voor 't laest', de Bruydtjes tranen,
Tapt die uyt het Paters vat,

Maer niet uyt uw' ooge-kranen,
Ick deed 't niet om de schat
Van de geheele Stadt.

Calliope.

Stemme: *La Vignone.*

ICk wed ghy morgen niet,
Genade, genaede bidden sult, voor recht.
't Schricken is 't meest,
Weest niet bevreest,
Schreeuwt als een Dief in een Paerde-stal,
Die 't proefde,
Behoefde,

Gesleep,
Noch sweep,
Noch door een greep,
Te zijn verrast,
Als haer, ontlast
Van 't maeghdoms pack, de vlieger past.

Melpomene.

Stemme: *La gavot Royael.*

BRuygom Heer, vlieght na u vermaeck,
Proeft of het spel noch hebbe d'oude smaek.
Maar 'k behoer
Geen willigh Paardt de spoor

Te geven, want ick weet
Ghy zijt gereedt.

Uranie.

Stemme: *Eerste Carileen.*

IAe gereedt,
Zijt ghy tot vreughts vermaecken.
Maer het Bruydtje schoor-voet noch,
Maer Venus sal aen haer,
(Siet die komt daer)
Geen voeten doen zyn, die door een vlugh bedrogh,
Tot u leedt,
U sullen vreucht ontschaecken;

Seydt sy driemael, och, och, och?
Segh viermael ça, ça, ça, ça,
Geeft geen' genae,
Seght, Liefste, wel hoe, wel hoe, draelje noch?
Ick wil het hopen,
Dat het u behaeght,
Dat 't niet soo kan loopen,
Vrouw te zijn en maeghdt,
Kort uyt, myn Bruydt,
Gaet, en begint,
Maer 't spel 'Gae soo wel,
Dat daar van koom 'een Kindt.

H. Bruno.

Stemme: *Ie vousdrois bien, ô Cloris.*

NU wijckt een Zon, uyt Amstels hooge wallen,
 Die eer door glans mijn harte heeft doorstraelt.
 Nu daelt mijn Zon, en laet haar straelen vallen,
 By 't Jofferschap daer niet dan d'Adel praelt.
 Nu daelt mijn geest, en staet niet meer te erven,
 Dan dat zy troost en hoopeloos moet sterven.

2.

Wat Minnaers hert, helaes! zou zich niet buygen
 Tot treuren, wen zyn Minneres vertreckt
 In ballingschap, mijn zuchten zyn getuygen,
 Hoe zy daar door mijn hart tot rouw verweckt.
 Nu daelt mijn geest, en staet niet meer te erven,
 Dan dat zy troost en hopeloos moet sterven.

Het vluchje van de Cuysche D'aphne baerde,
Noyt in *Appolloos* hert meer droef'nis.
(Schoon zy in 't loopen vast bleef aen de aerde.)
Nu dat ick mijn *Goddin* in wanhoop min.
Nu daelt myn geest en staet niet meer te erven,
Dan dat zy troost en hoopeloos moet sterven.

M. Nauta.

Stemme: *La gredeline &c.*

IK moet de plagen dragen,
Die my zyn opgeleyt.
'k Wil na geen klagen vragen,
Stuursheyt, en Godlyckheyt;

Is uw' wil dan, overschoone,
Dat ik in dees pyn vergaa,
'k Volg uw' gebiet,
Ach! het geschiet,
Dat ick by de dooden woone
Gunt gyne geen genaa.

2

Acht ghy myn zuchten kluchten,
Of eenige achterklap?
Wilt de geruchten vluchten,
Volgt uwe weetenschap,
Die een hair in vierendeelen.
Klooven kan, en beziet,
Of dese praat,
Lykt na de daat,

'k Weet het sal u heel verveelen
Datme dit leet geschiet.

3.

'K zouwe te trachten,, wachten
Naa 't geen dat ick begeer,
En in geen klachten' smachten
Waar in dat ik verteer,
Maar deez hôôn te moeten draagen
Van u veracht te zyn,
Valtme te zuur,
Het Minne-vuur,
Is my om 't hart geslaagen,
Ach! ach! ick sterf van pijn.

D.I.A.P.

**Op de uytstekende schoonheit, van den volmaakte *Iufvrouwe*
Juffrouw *N.N.***

HA wonder-stuck geciert van bovenen tot onder,
O fiersel van ons eeuw, wat zyt ghy wonder schoon!
Van hayr, van glans, van stal, ick bidt u hooge Goon
Helpt mijn eens uyt den dut, is dit niet 't achste wonder?
Want dits naturaas proef, in alles heel volmaackt,
In wijsheyt, eer, en deucht, en schoonigheyt van Leede,
V aanzien toont ontsagh, verselt met saghte vrede,
't Is wonder dat Jupijn, u nooyt en heeft geschaackt.
En in zyn hooge Troon, u voor Vorstin gaen hulden
In plaets van Juno, die by u niet kan bestaan,

Ook Venus, Pallas, en den zuivere Diaan,
 Want ghy dien Phenix zijt, dien Asien vervulden,
 U beeltenis gebreeckt, in 's Konings gulde zaale,
 Die heerlijk sou versiert staag zyn met u Copy,
 Och mocht ick 't prinsepaal, staag hebbe an mijn sy,
 Soo was en bleef ik staâg, u trouwe vrindt

Van Daale.

Toon: *Iefuis, vostre beaute,*

EEn nooyt volpreze zon
 Bekoorde Coridon,
 Hy zach de glans van haar almogend licht,
 En d'heerlijkheyt in 't Hemels aengesicht;
 Ach! riep hy, fiere Maagd,

Sie een Godin, uw Harders hert behaaght,
Hy stelt zyn zinnen,
Om u te minnen,
Want zyn vryigheyt
Nu vry te lyich lijdt.

2.

Uw' boesem van albast.
Doch harder als een quast,
Fier op-gepronckt met ballen van yvoor,
Daar blaauwe ader-tackjes loopen door
Syn my in 't hart geprent;
Uw Coridon heeft zich na haer gewent,
Hy zoekt die lochjes,
Vol minne-tochjes,

Voor zyn vuur'ge ziel,
Die in u banden viel.

3.

Wel aen vergôôde schaauw,
Mijn ziel ick worde flaauw
Nu uwe glans des Minnaars oogh bekoort,
O wreede Nimf, die my het hart doorboort,
Gun dat mijn vreugd-geschal,
Op schat'ren mach op bergen en in dal,
Soo gaan zyn zinnen,
Weer tot het Minnen,
Want myn Vryigheydt
Te wonder lyich lijdt.

D.V. Haemstede.

Breng-Rondeel.

A Vous mijn Heer, ick wil het u eens brenge
Uit zoo een vars en fris-gespoelde fluit;
Ik zalder ook geen eene drup uit plenge,
A vous myn Heer, ik wil het u eens brenge;
De wijn en 't bier dat zal zich wel vermenge:
Want my geen dronk, in 't minste, tege-stuit
A vous myn Heer, ik wil het u eens brenge
Uit zoo een vars en fris gespoelde fluit.

Questiers.

Oubollige Lijf-artz.

Toon: *Petit soit de Bordeaux.*

MOaiken zaau 't wel iensgens woage,
 Wist zy ien die 't haar vergen waau;
 Joa, zy zaau 't wel zullefs vroage.
 't Gexken wil enckel uit de maau;
 Want zy vuult by doage, en nachten
 Sulkieen, sulkieen, hieete brand
 Ach! zy zal, ach! zy zal, noch versmachten
 Roaakt haar schipsken niet van landt //.

2

Loaast zoo kloagden zay aan Baike,
 (En dat's ieen koplere in haar gat)

Och! ke lief, wat wil dit taike?
 'k Heb ik de kurts; 'k ben muu, en mat;
 En mei lust noch ieete, noch drincke,
 Nochtans heb ik appetaait,
 'k Rroak ik ik, 'k roak ik ik in de vinke:
 Soo maai dit noch lank bestraait //.

3.

Baike zee: 'k wiet ieen der Mieesters,
 't Is een experten Medecayn,
 Diees zet pillen, och, lieet plieesters,
 Doaar ghay door kunt geholpe zayn;
 Joa, ou kurtsen, en al ou smarte,
 Helpt hey licht op stuinde vuut
 Neemdy dit, neemdy dit moaar ter harte?
 Soo vergoat au vlam, en gluut //.

4.

Ach! Batian, wilt niet langh wachte,
 Want ik ik ik, ben zier benaaut:
 Om dan nier gehiel te smachte,
 Soo bid ik ik doch, dat ge aau gaaut
 En aauspuud om hem te goan hoale,
 'k Waau dat hei al bey ons woaar.
 't Hoot begint, 't hoot begint zoo te moale.
 Ach wat valt mein leide zwoaar! ://.

5.

Baiken quam terstonnt gelooepe,
 Met ienen *Doctor* aan hoar zay.
 Koppel-geldt kreegh zy met hooepe.
 Kom liveke, zey hey, raik may
 Iens aan handt; 'k zal ik dan wel vuule,

Aan de pols, waar het aau dieert,
 'k Weet au brand, 'k weet au brand, haast te kuule,
 Ghy dient nodich geklistieert. Uyt.

Questiers.

Verwacht-Rondeel.

EEn dronk wil ik wachten,
 Al zou de wijsheid duicken,
 De wijn die heeft krachten
 Een dronk wil ik wachten,
 Ik zal my niet versmachten,
 Al dronk ik noch twee kruicken.
 Een dronk wil ik wachten
 Al zou de wijsheyt duicken.

Questiers.

[Ach Echo antwoord doch op 't geen dat ik u vraeg]

ACh *Echo* antwoord doch op 't geen dat ik u vraeg, *Vraeg*
 Wanneer krijg ik het wit van mijn genegentheden, *heden*
 Hoe heden? wil sy meer, als dienstige gebeden, *eeden*
 Al doe ik die, noch leyt mijn vonnis in de waeg, *waeg*
 Hoe krijg ik dan een lonk van 't goddelijke licht, *licht*
 Soo licht niet als gesegt, neen *Echo* neen dat gekje, *gekje*
 Hoe raak ik by haer best en voeglijkst onder dekje, *dekje*
 Het veynsen in bedrog is van een groot gewicht, *wicht*.

A. Pels de jonge.

De kreupels willen voor.

WAarom wil kreupel steeds de voorst ten danse springē?
 Waarom wil roestig-keel de bovenzang staag singen?

Waarom wil I an klisteer in Doctors schoenen gaan?
 Waarom? mits d'onbequaamst het meest waand te verstaẽ.

D. Questiers.

Stemme: *O wijn wat bistu, &c.*

ACh *Laura* u schoonigheyd die doet,
 Mijn hart gestadig blak'ren, als eenen *Etnaes* gloet:
 Want in u soet gelaet,
 U niemant boven gaet,
 Al waar het puyck der vrouwen,
 By uwe zy gestelt,
 Ick weet wel datse souwen,
 Van u glans zyn neêr gevelt.

2.

Al waer het *Menelaus*, *Heleen*,

(Die *Paris* hart dee blaekren, door hare schoonigheên)

Noch *Iuno* in haer pronck,
 Noch *Venus* in 't gelonck,
 Al waert der *Gooden* kroone,
 Of oock *Diaan* met een:
 Soo kunnen zy, o! schoone,
 U niet duysteren, alleen.

3.

*Canetus** oock by u niet heeft,
 Schoon of zy eeuwigduurent, by de Lant-lieden leeft.
 U schaat'rende keel,
 Die doen verlijden heel,
 Des *Amstels* vrye leden:
 Want als g'eens besich zit,
 En yemant daer komt treden,
 Onthout ghy'er van 't doelwit.

**Een wonderhjcke Zangbster
 die haar naam onsterflijck
 gemaakt wierde.*

4.

En noch u gauwe ving'ren meê,
Die op de snare speele aengener dan *Orpheê*,
Die door zyn snaer geklanck,
Zoo wrede Dieren dwanck,
Om na zyn spel te hooren,
Maar ghy die doet voorwaar,
Mijn ziel in vreuchde smooren,
Als ghy roert u vreuchde snaar.

N. Nauta.

***Aan Iuffrouw Katharina Questiers,
op het leenen van haar potloot.***

EEn *Potloot* gaeft ghy my, daar met ik heb geschreven,
Maar dit, begaafte Maaght, kan werden uytgevreeven.
Doch weet, dat uwe Naem gedrukt is in mijn hart,
Daar uyt, door tydenslyt, sy noit gewreeven wert.

H. Bruyno.

Toon.: Almande.

ACh! blinden bengel schiet niet meer,
U pijltjens doen te seer' waarom hebt ghy gewont?

Mits mijn Godin' de weder-min,
 Bant uyt haar hert' en voet mijn smert,
 O! Rosemont!
 Ik voel de boesem branden' ach! Engel laat my stranden
 Aan d'oever van u jeugt' de klipjens van myn vreucht
 Soo word ick weer gesont.

2.

Het vuur is in het ingewant,
 Geslopen, en verbrant' myn hert: ô! droeve saak!
 Dat doet u Naam' en gulde Faam,
 Die my soo quelt' en neder-velt.
 Is 't u vermaak?
 My met u oogh te moorden' die dese ziel bekoorden,
 Vooghdesse van myn ziel! voor u ist dat ick kniel,
 Ghy zijt myn levens baak.

3.

Is dit voor mijn getrouwe Min,
Zeght wrede Herderin' en jammerlijck geklach?
Ik blaak, ik brand' het ingewant,
Wort heel verteert' waar het sich keert,
Ach! Engel ach?
Al is u vreucht mijn plagen' noch sal ick naar u jagen,
Geen ramp valt my te swaar' al was't in doots gevaar,
Als ick u erven mach.

4.

Is 't spook, is 't schijn, ben ick verraen?
Wie komt hier lachent aen? met juigent bly gelaat,
Mijn heyl, mijn vreucht' mijn troost, mijn jeucht,
Mijn hoop, mijn kracht' mijn ziel, mijn macht,
Mijn toeverlaat?

Weest wellekom, mijn Engel! hoe! heeft den blinden bengel,
Mijn stem op 't laatst verhoort' en uwe borst door-boort?
Spreekt eer ghy vorder gaat.

5.

Sy knikt, sy winkt, sy staat en lonckt,
O! Goôn, de ziel ontvonkt' wegh is de swarte Nijdt:
Sy biet haar handt' tot onderpant;
Gaan blussen wy' den brant ter sy,
Met alle vlijdt,
Ay! set u sachtjes neder' onder den groenen Ceder -
Hoe jacht u boesem dus' daar is voor eerst een kus
Bereyt u totten strijdt.

D. Snoek.

Ontknoopte droom aan *Iuffr. M.*

Wijse: *Als Iupiter zijn Troon.*

Wanneer ick eens het licht
Van u myn Liefs gesicht
Kreech in het oogh,
Dat aangenaam geswier
Trock my om hoogh
Tot in den Hemel schier,
Mijn docht dat ick daar sach
De troon heel ledich daar in Mee-vrou eerst plach
Gelijk Godin by al de Goode zierelijk te staen,
Men badt u schoonhey aen.

2.

Ick vroeck voort aen de Gôôn
Hoe komt dat dese troon
Dus leedich is, waer is het schoon aenschijn?
Swijgt, vraecht niet verder sprak voort God Jupijn,
Maer bootschapt aen het beelt,
Die u nu krachtich in de zinne speelt,
En secht dat sy weer keert in hare Troon,
Dit bidden al de Goon.

3.

Ick daelde na beneen,
En quam voor-by die geen,
Wien schoon gesicht de lichte Son verdooft,
Ick weet de Son van u zyn straele rooft,
Als ick u quam te moet,

En u begroete met een hoofsche groet,
'k Verhaalde u, al dese reden, 't scheen gy wiert vol schroom
Me-vrouw dit is de droom.

P.D.L. Crois.

**Broederlyk-hart *aldus ontslooten* Op 't verjaaren van mijn waarde
Zuster Katharina Questiers,
den 21. in Slacht-maandt.
*Klinkert.***

DE Broederlijke-liefd' genoopt door u verjaaren
Vereyst, ô Zuster, nu een broederlijke-plicht

Die komt u Jaar-feest nu met Maat-gesang, en Dicht
Bekroonen, in de plaats van eyk, off Eyloofs-blaären;
Nu my, geen Lauwer voegd te voegen om u hairen;
Want bloed, vergaapt aan bloed, uit gonst, zich veel te licht.
Wel aan: onz open-hart, dat voor geen weêrga zwicht,
Vindt zich genoot-drukt, dus, zyn toelegg te verklaaren:
Nu Zusterlijke-liefd' onz hart ontslooten heeft,
Zoo woond het zelve hart daar 't liefd, en niet waer 't leeft.
Wie kon ooit grooter schatt, als zelf zyn harte geven?
Mijn onverzetz' re-gonst hebt ghy zoo vaak beproeft,
Dat daar geen vorder proef, in 't minste van behoeft.
Nu, leef in vreughd, en deughd, om eeuwelijk te leven.

D. Questiers.

Aan een reukeloos Tand-trekker***Die uyt Zusters mond een goede voor een quade Kies trock.***

MEn fnuikt bedorve Leên, om erger te verhoede,
En gy verschoont de quaan, en kiest haar uit eē goede.

Questiers.

Minne-liet.

WAarom zyt ghy dus af-keerich
Overschoone Carileen,
Daar my hartje zoo begeerich
Is na u en anders geen?
Heele dachjes, gantsche nachjes

Breng ick met veel klachjes deur.
Ach! om u,
Zyt niet schuw;
Ach! om u alleen ick treur.

2.

Oogjes die door uw gewemel,
In het voor-hoofd blanck en schoon,
't Aenschijn scheppen tot een hemel,
Daer vrou Venus heeft haer troon,
Van wiens straaltjes 't Minne-wichtje
Pijltjes tot zyn boogje maeckt,
Syt niet schuw,
'k Ben, door u,
Door het oogh in 't hart geraeckt.

3.

Wilt uw' Harder met medoogen
Aanzien, help hem uyt de smart,
Die door uw' hartstelende oogen
Ben getroffen aan mijn hart.
Ach mijn leven,
Moet begeven,
Soo ghy my geen weêr-min biedt;
En my weer,
Als wel eer
Met een gunstigh oogh aanziet.

P. Dubbels.

Op de af-beeltzels Van F.D. Schilder, ende H.V. Beelthouwer.

TWee Geesten in deez Schetz elk-aar geselschap houwe
Gebroeders door de konst en ed'le wetenschap,
Appellis gingh zyn geest de eene toe vertrouwen,
Pigmaliions vernuft stelt d'aar op d'hoochste trap.

Catharina Questiers.

Stronte-gedans.

Toon.

EEns waarender vier strontjes
Die maakten eenen dans:

De eerst woog zeven-pontjes,
En hieten daerom Hans.
Wel, was dat niet een groote stront!
Nu vat het endetjen in u mont
En dat al in de Maye,
Van hompelde-pomp, de keutel is rond.
Kust ghy me de poort, ik kus u de mond,
Soo kussen wy allebeye.

2.

De tweede van deez strontjes
Die had oock goede kans,
Want zy zach ruigh, en bontjes
En lanck gelyck een lans;
En was dat niet een lange stront!

Die louter ruich zach, en oock bont
En dat al, &c.

3.

De derde van deez loertjes
Sagh, even juist zoo geel
Gelyk amandeltoertjens,
Van suiker, en van meel,
En leek dit niet een brave stront,
Een Hond die schokten hem in de mont
En dat al &c.

4.

De vierde deser keutels
Was bierich dun, en glat,
En leek schier na geen dreutels
Daar over quam een kat
En snapte deuse pannekoek

Seer vlytich op, al om een hoek,
En dat al in de Maye,
Van hompeldepomp deez was'er niet rond
Kust ghy mede, &c.

Stem: *Naar dien mijn Godlijkheydt.*

LEght daer prachtich gewaedt
Nu ick mis mijn sieraedt,
Mijn krans is laes verslonden,
Mijn pronck mijn fraeyigheen
Leydt geheel te gronden,
Ay my waer vlucht ick heen!

2.

Elaes! waer dwael ick now,
AEmilia vol rouw
Aen wie sal ick troost vinden
Als aen u, soete doot,
Komt wilt mijn verslinden
En ruckt myn uit deez noot.

3.

Ach Felicx deert u niet
Mijn innerlijck verdriet
Mijn suchten en mijn klagen,
Soo roep ick aen de Goon:
Wilt deez snoode soo plagen,
Pijnt hem met duysent doen.

4.

O roover van myn glans,
En van myn Maechde-krans
O! eerdief vol boosheeden,
Denckt op beloft en woordt,
En u valsche Eeden,
Die ghy by Jupijn swoordt.

5.

Ach! opperste Iupijn,
Beheerscher ooght op myn,
En wreekt myn droef elenden,
En wilt deez snoode Fieldt
Met u blicxsem schenden,
Dat hy flux word ontsielt.

6.

Komt *Charon* met u schuit
 En voerdt deez valsse guit
 By *Pluto* en zyn Heeren,
 En wilt hem tot een loon,
 Heel tierannich temteeren,
 Dat bid ick d'helse Gôôn.

Catharina Verwers.

Niet sonder Verw.

Voois: *Nova*.

DEur jou oogen Grietje schietje
 Pietjen in zyn ingewant,
 Iaa zyn gruysich stietje, lietje

Mee niet vry van minne-brant;
Pietje zach de pijlen ylen,
En sen Grietjen, even gaau,
Schichten onderwylen vylen,
Och! de man die wierd zoo flaa.

2.

Tot dat ick deez woorden hoorden,
'k Ben aen Grietje wel verplicht,
Sy die my bekoorde door de
Lonken van haar aangezicht,
Maer wie kan dit snyen lyen?
Och! 'k beklaagh de tijt, en stont,
Dat ick ging uyt vryen tyen,
Soo sloot hy zyn kleecke mont.

3.

Al die Pietje klagen zagen
Hadden meely met de Man,
Wie kan sulcke plagen, dragen
Seyder ellick een schier van?
Tot dat zy verleegen, sweegen,
Grietje kreeg de tydingh haast,
Die haar liet beweegen, tegen
Pietje niet te zyn de quaast.

4.

Die 's ginch hy in hoecken, soecken
Pylen, diez' op een na, kreech,
Dies ginz' op zyn broeken, vloeken,
Die de leste pyl versweech,
Eermen 't zach, de boxe, trockse,

Pietje van sen bloote gat,
 Tot men zach zen hokse fockse,
 Al den brits, wie weet juyst wat?

D.I.A.B.

Toon: *Box-voetje.*

WAt gunden Jupijn ons oit beter dan vreucht?
 't Gewemel' van d'Hemel,
 Is 't aârs als geneughd?
 Wech droefheydt, vertreck
 Kom Febus en weck
 Tot blijdschap, ons hartje, zoo zeer als ghy meughd.

2.

Ay brengh dan Apollo een vrolijcken loff

Met zinge' en springe
Door 't goddlijk hoff,
Zoo: dat klinckt door 't velt!
Hoor! d'echo die meld
Ons vreughde aan d'Amstel vol gallem-rijk stoff.

3.

Kom, kom Hypocrene stroom van Helicon
Kom leke' wy smeke
U zilvere bron?
Doet vloejen ons choor
Van stem, en gehoor
Maek dat Godt Apollo ons vreughde bejon.

K. Kool.

Verlooren Arbeidt.

Toon: *La nouvelle Princesse.*

ALtoos is het weeraan, trouwt,
Dus in 't lange-pak te loopen
Past u niet; ghy word al out;
Wilt aan een Maaght u dienst bie'n,
Schoon, en rijck verzien,
Want ghy zyt sulck eene waard
Alsoo wel, als een op aard.

2.

Dus, soo breecktmen my het hoofd
Met veel hondert lammeryen,
(Pas, de helleft waard geloof)

Ia: voorwis ghy zyt een quant
Volkennis; schoon van stand;
Dus al, domme-krach-men op
Myn gezwichte zeil in top.

3.

Wordmen oud, men kan geen vreugd'
Dan, beleven aan zyn kind'ren,
Teemen zy. Denk wat geneugd
Dat ghy u zellefs onthoud!
Dus tast maer toe, en trouwt;
Nu ghy doch geen trouwen haat
Och hoe zalich is die staat!

4.

Maar peins ick om Helicon
Eens te rugh: off om myn snaaren,

En Poeeten hoeve-bronn,
Oft om mijn moedich paart
Strax word ik weêr bedaart,
En bewaar hunn goude les.
In een bodemlooze-fles.

D. Questiers

Bedaerde kusjens.

Toon: *La Duchesse.*

WEI eertyts nam ik mijn genucht
In 't paart bestier, dat was mijn grootst behagen,
Oft vliegend wildt te schieten in de vlucht,
Patrys, oft Vinck, met netten, te belaagen:

Maar 't Is daar meê niet meer gelijk voor deezen; //.
 Die plag te vangen,
 Blijft nu zelve in het nett
 Van minn-jachts-gaaren hangen,
 En voeldt zich bezett
 Door minne brand,
 Uyt welckers bandt
 Ik nimmer tracht te weezen.
 Twee lipjens staan my in
 Als borgen, voor de min.

2.

Want kom ick u koraale-mondt
 Eens aan te doen? ô schoone Dianore,
 Zoo blaakt mijn killich-minne-bloedt, terstondt,
 In voegen dattet komt myn hert door boore.

En oorzaak word van een brandgrillich beven //.
 Stell dan uw lieve lipjens
 Daer voor in de macht,
 Van die u Minne-knijpens
 Als geheilicht acht.
 O Nectar-bus,
 Wen ick u kus,
 Zuigh ick daar uit myn leeven,
 Bestem doch 't heilzaam-wit
 Van die u smeeckt, en bidt.

3.

Maar barst ik te vry-borstich uit?
 Vergeeff het doch de liefd, die my doet spreek,
 En queelen, oopen-hartigh, oover-luit;
 Want doe ik snaar, of fluit, maar weynich, smeeken

Het zyn strax tolkers van u Godlijkheeden //.
 'k Aanbid u gunst dan als een toevlucht in myn noot,
 Ghy zyt myn Artzeny, alleenich voor doodt.
 Ay reik doch lieff,
 Myn kus-gerieff,
 Stell eens ons wensch te vreedden;
 Gun dat ik d'eer verwerff,
 En uwen Dienaar sterff. *VYT.*

D. Questiers.

[IAn die verzuipt al wat hy Iaarlycx windt]

IAn die verzuipt al wat hy Iaarlycx windt,
 Zyn Renten vreet hy op: want hy eet hartigh;
 En maar een knoop men aan zyn wambais vindt:
 Doch op zyn neus vindt men 'er meer dan dartigh.

F.S.

Bacchus vreugd.

Toon: *'k Heb menich pint en kan &c.*

ICK heb den Godt der min, uyt mijn gedacht gestelt,
 En geef den bras van 't vryen,
 Altijt was hert en sin, met soete min gequelt,
 'Ken kost het niet meer lijen,
 Dus heb ick hem verjaeght;
 Kies Bachus in syn stee,
 Die my veel meer behaecht:
 En oock Sellenus mee, En oock Sellenns me.

2.

Het edel Bachi nat, dat is soo aengenaem

En lieffelijck om drincken
Maer dat ick had een vat, gantz van dien soeten traen
Ick sou u eens beschincken
Want al syn kracht baert vreuchr,
De min niet dan verdriet.
Dies drinckt soo veel ghy meucht,
Maer komt aen 't vryen niet, Maer komt &c.

3.

In plaets ick plagh te staen, te Wachten aen de deur,
Van myne ziels beminde
Soo ist dat ick nu gaen daer droef heyt noch getreur,
Noch suchten is te vinden,
Daar men niet anders denckt
Als drinckt u vol, en zat.

Sellenus ons daer schenckt
 Oock van sijn edel nat, Oock van sijn &c.

4

Een pijp Toeback twedry, en mach niet zijn versmaet,
 Om uyt de borst te smooren,
 Komt imant van gevry, ick hem al segghen lact,
 En wil daer naer niet hooren:
 Maer ick drinck mijnen lust
 Van Bachi coelen wyn
 Soo lanck tot 't hertjen rust
 Want anders niet mach sijn, Want anders &c.

5

Maer gaen ick dan naer huys, de straet is my te smal
 'Ken kan my niet oprechten,
 Al ben ick noch soo buys, ick my wel wachten sal

Van kyven, en van vechten,
 Want my geen rusi dindt
 't Hert is vol sanck en klanck
 En al die Bachi mindt
 Ist den gemeynen ganck, Ist den gemeynen &c.

6

Wech, wech venus kint, Ick segh u nu adieu
 En wil u gaen verlaten
 Al heb ick u gedindt, nochtans ben ick u ben
 'k Heb reen om u te haten,
 Want hert en ziel verteert,
 Die u sijn onderdaen,
 Hy vryt al die begeert
 Ick hebt genoegh gedaen, Ick hebt &c.

FINIS

Venus-vreughd.

Toon *als vooren*.

WEgh Bachi met u nat, 'k jaagh u uyt mynen zin,
 En wil u gaan begeven
 Ick kies nu voor u vat, een soete Afgoddin
 Om weelich me te leven,
 Want, my den Minnen-Godt
 Het hert zoo heeft door-wont;
 Kust ghy vry Glas off Pot,
 Ick kus myn liefkens mont, ick kus, &c.

2.

Hoe aengenaem is Min, als Min met weder-min

Beloont wort vol genuchten
Maerghy steelt hert en sin, en brengt de mensch maer in
Veel quelling leet en suchten,
De min is soetigheyt;
En alle siels vermaeck
Maer Bachus sattigheyt
Is dat ick nu gantz laak, Is dat &c.

3.

Als ghy met pint oft kan, gedurig sit in d'hant
Ben ick by myn beminden,
En blus myn lusten dan, met alle vreuchden want
By u is maer te vinden,
Veel hert sweer en verdriet,
En kort u leven oock.

Soo als men daghlijckx siet
 Door Tobackx vuylen roock, Door Toebackx &c.

4.

Als ghy loopt vol en sat, des nachts over de straet.
 Legh ick in mijn liefs ermen
 't Dunkt my meer vreuchden dat, ik tot mijn zieltjens bact
 Mijn lief eens gaen verwerpen
 Als soo van Bachi wijn
 Te drincken dach en nacht
 Het drincken is een pijn
 En Bachiick veracht, En Bachi &c.

5.

Komt comt Venus kint, ick neem u nu weer aen
 'k Wil Bachi gaen verlaten
 Al heb ick hem bemint, nu ick de min verstaen

Soo wil ick hem weer haten
En leven met een vrouw
Een troostres in den noot
Gebonden door den Trouw
Tot dat ick sterf de doot, Tot dat ick &c.

FINIS

Geen van beyden.

Stemme *Als voren.*

WEch Venus met u min,
En Bachus met u vat,
Mijn lust kiest geen van beyen,
'k Ban cypres uyt mijn zin,
En vint geen smaack in 't nat.

Dat elck het hoofd doet drayen.
 'k Geniet een zoeter rust,
 Die my steeds vreuchd bereyt,
 Elck minne 't geen hem lust,
Ick min myn vryigheydt .//

2.

Het spitsige Parnas
 Dat is myn harts-vermaak,
 En lust-prieel der zinne,
 O bron zoo klaar als glas!
 U vocht wens ick zoo vaak
 En doet my u steeds minne;
 'k Vind in u wijsheyt rust
 Die my steeds vreuchd bereyt

Elck minne 't geen hem lust
Ick min myn vryigheydt //.

3.

O eed'le Schilder-konst,
 U oeffeningh verheucht,
 Veel meer als Venus Minne,
 Vergondt my maar uw gonst;
 Zoo haat ick Bachus vreuchd;
 U konst be zit myn zinne,
 U liefde baart een rust,
 Die altijd vreuchd bereyt,
 Elck minne 't geen hem lust
Ick min myn vryigheydt //.

Catharina Questiers.

Stemme: *Repica.*

Liefelicke zerzoete Hageroos,
 Zie hoe ick om u flaeuw, ja krachteloos, //.
 Moet verdwijne,
 Vol pijn,
 En Fenijne,
 Ay thoon medoge lieve Hageroos,
 Ay thoon medoge, ay thoon medoge, lieve Hageroos. //.

2.

Geen gekronckel van hair myn geest verwert,
 Noch blinckend aenschijn sticht my brand, of smert //.
 Nimmer bloncke,
 Noch soncke
 U loncke,

Of stralend ooch, soo diep in 't teere hart;
Dat het door dese, dat het door dese, dus gepijnigt wert ://.

3.

Wijze goetheyt, uit ned'rich braef gelaet,
Dat harten teer, verweckt, en trotsheyt slaet ://.
Aerdigheeden,
U zeeden,
En reden
Die ghy met honich soeten dauwbelael,
Dat zyn myn pijnen, mijn medecijnē, die ik min, en haet ./.

K. Kool.

Op een Grij Zaardt die zijn derde vrouw trouwde.

UW' eerste *Klotho* was, uw tweede *Lachesis*,
En deez derde *Atrophos* uw levens knipschaar is.

F. Snellinx.

Uyt het Frans.

Voois: *La duchesse.*

'k HEb uit een open hart bemint,
Altyd, een beelt dat ik hoog hield in waerde,
Maer 't is de wreedste, die-men ergens vint,
Mijn *Amaril* voor wien ik my nooit spaarde,
Erbarm u over d'armste van der aarde,

Of doe me d'Eer, en segh myn sterfdach door uw Mont,
 Seg of ge my bemint, of geene weer-min gont;
 Ay laat me maar een gunstig woort genieten van u lippen.
 Ik bin uw' minste slaaf,, vergunme deeze gaaf.

2.

Als ik, om u te kussen, kom,
 Ghy drijft my af, met uw' snee-witte handen:
 Nochtans eer ik uw als mijn heylichdom.
 Hoe kan uw' wreedheit zoo mijn ziel aenranden?
 Daar uwe Schoont ontsteekt mijn ingewanden.
 De Gooden zelf beminden, eertyts, wel een Maaght.
 Is 't wonder, dat ge dan een sterflijk mensch behaecht?
 Waarom scheidt ghy vermaak, en troost, in al myn bitter lijden?
 Of meent myn Engelin,, dat ik noch and're Min.

3.

Indien ick in die lange tijdt,
Dat ick uw heb myn diensten opgedragen,
Soo vaeck gesturven waer, als my de spijt
Die my ontmoet, is door uw' Vrouwe-lagen,
Doorgriefde 't hart; 'k was 't eynde van myn dagen:
'k Heb uw bemindt gelijk een Minnaer minnen kan;
'k Heb u myn hart geoffert als een eerlick Man;
O ja, zoo goeden hart als yemand in de heele werelt,
Dies bid ick u, beken 'of ick u waerdich ben.

D.I.A.P.

Toon: *Vn & deux & trois, &c.*

*Wanneermen meerder hoost
 Als 't maag jen kan verdouwen:
 Zoo wordt de poort verpoost,
 Men kakt dan, door de kouwen.*

LUItjen wouw, en zou aan 't wijff,

Tot zyn gerijff //.

Wangt hy was nu twintich-jaar, dus ging hy ontvouwe,

Ik wil, ja, zell an trouwe.

2. Wist ick maar een braave-tas

Ick zouwer ras //.

(Byme Besjes onger-ziel) datelyk naa loope,

Ia, stracx de Meid gaan stroope.

3. Niet: je miend ien hallef-vat
 Vol Dellefs-nat //.
 (Sprak zyn Makker) slikkebreur om jouw keel te zalleve
 Mit hiele, in mit halleven.
4. Mit deierste-teugh zoop Luit
 Ien vaan schoon uit; //.
 d'Oogen draaiden in sen kop, of hy stong en weende,
 En respte, nukte en steende.
- 5 Lo wtje zey dat's miter vaart
 Hiel wel eklaart //.
 Jahet zoume, by me zy, al mijn leven rouwen,
 Alzoo niet mee te stouwen.
6. Dit's de tiende-pijp-roebak
 Al uit me zak //.
 Bloet! ik mien deus hiele doos noch wel lee'g te rooken

Ier my de kop zel kookten.

7. Déér meê greep hy toen de kan

Ook snaarich an //.

En hy dochtse mee as Luit happich uit te klare

Maar hoor zyn wedervaare.

8. Nauwlijcx was de kan te deegh

Noch hallef leegh //.

Of het varken stort in 't vuur, dat me'r af most grouwen,

En doofden 't uit, met spouwen.

D. Questiers.

Stemme: *Robbertini, &c*

AL waar de Godlijkhe'en,

Uit *Iovis* Troon,

Te saam in een gesne'en,
 Zoo waer de kroon
 Van myn Goddinne haer noch veel te schoon,
phoebus Lauwnere-krans,
 Verschuylt zyn gulde glans,
 Laura voor u bykans,
 Want een strael van haer ooch,
 Streckt wel soo breet en hooch,
 Met een soo groot vermooch,
 Gelijck *Titans*.

2.

Soo trotst sy *Iuno* mee,
 In pracht en pronck,
 Soo trotst sy *Ciperee*,
 Met haer gelonck.

En licht met 't geene dat haar *Paris* schonck,
 En of schoon *Priams* zoon,
 Nu heeft de Griecken Croon,
 Gerooft tot *Meen'laus* hoon,
 Noch weet ick dat hy nouw,
Heleen verlate zouw,
 En kiese tot zyn vrouw,
Laura tot loon.

3.

Minerva 's wijs vernuft,
 Die is oock niet,
 Mits *Pallas* staet versuft
 Als zy haer ziet,
 Wanneer dat, zy haer tongh ten voerspraeck biet,
 Geen Gallem rijcke keel.

Noch geen *Orpheus* Veel,
 Al klonk zy noch zoo eel.
 Noch ook Appollos fluit,
 Noch zyn schel-geluit,
 Verdooft haer stem niet uit
 In 't minste deel.

4.

Geen *Ganamedes* kelk,
 Vervult haar ront,
 Met aengener melk
 Dan *Laura's* mont,
 Want daar vloeit niet als Nectar uit de gront.
 Soo dat zy niet meer derft,
 Wanneer haar lichaem sterft,
 Dat zy den Hemel erft.

En reyse na 't Paradijs,
Na Goons bevel en eys,
Dies hoop ik dat de reys
Haer zy verwerft.

N. Nanta.

Aen een luidrugtigen hinderpaal in myn rijmen.

O Blater als een Stier, die met u keel-trompet
De gantsche buurt verveelt, ja: kinders jaagd te bedd';
Ghy bullik-bak, hou op: nu Febus zoonen zingen,
Of Pythons dooder zal u, daer toe schichtich dwingen.

D. Questiers.

Toon: 'k Heb mennich Pint en Kan.

TReurt, vry silvere Bron
 Die myn betraande klacht
 Gewoon sijt aen te hooren,
 Want toen eerst begon,
 Met lieffelijcke kracht,
 De liefd my te bekooren
 Door 't blicxems soet gelonck
 Geraackt van een Goddin
 't Verlieft gemoed ontfonck
 En blaecten tot haer Min // .

2.

Ghy weet hoe dickmaal dat

Myn ziel haar droef heyt stort
 En doet myn oogen kraanen
 Soo dat u soete nat,
 Soo soudt als peeckel wort
 Door brackheyt van myn traanen,
 Wanneer ick aan u kant,
 Met innerlijck gesucht,
 Klaagh hoe myn Amarant
 Voor myn getrouheyt vlucht // .

3.

Schoon *d'Echo* 't droef geschal
 Van 't jammerlyck geschrey,
 Brengh voor haar waarde voeten,
 Lacht met myn ongeval
 En walcht voor myn gevley,

En laet haer noyt versoeten,
Ach wreetheyt al te wreet
Gebooren tot mijn smart
Is dan mijn staedigh leet
De wellust van mijn hert //.

4.

Princes mijn droeve vreucht
Die met een stuurs gelaet
Mijn lusten tegen spartelt
Ach voester van mijn leucht
Beglantst met u genaedt
Die in u liefde martelt;
Want blijft ghy even straf,
Soo zal de bleecke doodt

Myn rucken in het graf,
En helpen uit de noodt ///

FINIS.

Stemme: *O Flora ydel is u roem.*

HElaes! bedroefde jonge Maeght,
Met recht mach ick wel droevich klagen
In myn jonge dagen
Nu 't myn memandt vraacht,
Ach! dat de Moode quam in 't landt,
Dat Vrijsters vrijde, 't waar dan hupts en kant,
Ick socht zoo lang ick vont,
Een pleyster tot myn wont.

2.

Maar ach! die Moode is noch niet,
De Vrijsters die moeten verbye
Tot men haar komt vrye
Ach wat groot verdriet!
Ick heb verbeyt zoo meenich jaar,
Geen Vryer komt eens kijken, hoe ick vaar;
Men spreekt my nimmer toe;
Dit leven ben ick moe.

3.

En daar ick ben zoo braaf van leên,
Mijn neus en montje wel besneeden
En voorts al mijn leeden
Syn vol aardigheden,
En daar ick sie soo meenich kruck,

Van mancke scheele, ja die hebben 't luck,
Die spijt die is te groot
Ick treur my by na doot.

Antwoort op 't voorgaande.

VRijster had jy ronde schijven,
Ghy soudt wel haest zyn getrouwt,
Maar men laet uw daar om blyven,
Vrijster hadje ronde schyven
Ghy soud om geen Vryer kijven
Vryers haken na het gout,
't Gout dat doet de beurse stijve
't Maack een jonck al was hy out,

Vrijster had jy ronde schijve,
 Ghy zoudt wel haest zyn getrouwt.
P.D.L. Crois.

Iets geestigs in den Hage voorgevalle.

Toon: *La Mouhne.*

STijve-Lubberd in de stal' badt
 't Murruw-mootje om 't leve,
 (Die hy stadich voor 't mall' had)
 Om veel zoentjens te geve.
 2. Hoe hy kuste, hy en bluste
 Syne graagheid, noch hette,
 Voor dat zy mee vol luste
 't Malse mootje op-zette.

3. Hy toen wringend, en al dringend
Tot tegens de poort' aan
Daar een Bokje op springend,
Al gluurend quam voor' staan.

4. Des Lif-lafs, des poppafs,
Gedult wierd verschove
Mits het Bokje een dof' gaf,
Dat de deuren op-stoven.

5. Mits ontsnapt het pluym' hert
In de moot, en zy schooten
Door een spleet, die bet ruym' werd,
Als toen zy stondt gesloote.

6. In een venster een vent' lach
Moemalich van kleuren
Die dit werck omtrent' zach

Op schoon licht dach gebeuren.
7. Zie die proper' dat 's een looper,
O schuiljacht en schuyt' niet
Is de Drees nu een stroper?
Dat ghy dus als een Uil' ziet.

door den Heer P.C. Hooft.

Stemme: *Laura zat laetst by de beek, &c.*

ROsemont die lach en sliep,
Blies Violen uit haar lippen:
Pan die zach 't en yling liep,
Sachjes op haar borsje knippen
Mit dat hy zyn duim liet slippen

Viel een *Moerbey* van het lof,
Die recht op haer boesem mickte,
Dies hy riep want hy verschrickete,
Och! och! och! de speen is of.

2.

Op zijn splitte kootjes, gauw
Hy het op een loopen stelde,
Doch zoo zachjes dat hy nauw
Kreuckte 't kruitje van den velde
Want hy vreesde; 't zouw hem melde:
Maar als *Rosemont* verzucht
Denck of 't binnest van zyn herte
Knippen sloech van schrick, en smerte
En verhaesten dee zyn vlucht.

3.

Pan zat stockstil, en hy loerd'
Achter 't riet met smalle blaren,
Zoetert riep hy het was boert,
Mits scheen zy wat te bedaren
Toen zy *Pan* zach openbaren
Die verstijft schoot uit het riet:
Pottert riep haar helle keeltje,
Armt Syringh, uzoet gespeeltje
Knip haar, schend myn vryheyt niet.

Voyse: *Ik hoor de grendeltjes al van de deur.*

1.

ICK heb gehoord u Goddelijck gebet
Maar ach! dit warde my meer in het net,
 Waar in ghy herten
 Met groote smerten,
Kunt vangen o myn, schoone ziels voogdes
Segt ghy des avonds deez gebede les.

2.

En kan ick nimmermeer door mijn gebeen
Door sucht en klacht, door droef heyt en gesteen,
Van u ontfangen
Waar naa 't verlangen,
Soo groot is, dat het my ter doot toe pijnt
Kan 't wesen dat ghy even steenich schijnt.

3.

Helaas! wat uytkomst sien ick dan te moet
Mijn hoop mijn troost, myn wensch, myn wil, myn goet,

Die mijne zinnen
Soo vierigh minnen,
Sal die zyn oorsaak, van een wrede doot
Helaas! helaas! uw wreetheyt is te groot.

4.

Ghy snijt myn ziel en pijnicht soo een hert
Dat uw uit liefd, staagh opgeoffert wert,
Ick moet verschricken,
Wanneer u blicken,
Betonen onlust in mijn grootste vreucht
En blijdschap in mijn droevichste ongeneucht.

5.

Doen ick u volchde schoone waart ghy gram,

Uw wreetheit wast die dit ten quaatsten nam,
Ick kon niet lyen
Dat ghy soudt Ryen,
En zyn van slaaf, en dienaar ongedient
Verschoon dan bid ik dienaar, slaaf en vrient.

FINIS.

Toon: *La duebesse.*

HOe soet ist als men 't Minne-vier
Door kusjens gaet vermeerderen en versoeten,
Wat kan ontmoeten soeter als dien staet?
Geen Bachus knaep noch al zijn droncke benden,
Ons Hymens-heyr noch vrolijkheyd kan schenden,

't Sa liever aen het trouwen, als in een gelagh.
 Men sachter meet berouwen, als men 't looven sagh,
 Want als 't bier in de man is, en dewijsheyt in de kan is,
 Dan is 't gelagh wel soet, maar 't kost meest altijd bloet.

2.

Neen, neen ick heb mijn weer bedacht,
 Ick hou veel meer van 't likken en van 't smeeren,
 En 't Juffriseeren wort by my veracht,
 Want die met vrouw, of kinders moet gebruyt, zyn
 Die mach altijd wel sonder Harp of Luyt' zyn,
 't Sa lustich aan het likken en de keel gesmeert,
 Om niet te versticken tot de kan u keert,
 Want die van hem wil jaegen, deez heete minne-vlagen
 Daar kan niet beter zijn, als Toebak, Biet, en Wijn.

K.W.

Stemme: *Amarante*.

'k HAd noit gedacht (ô waerde *Amarant*)
Dus onversiens te valle
In deez felle brant,
Wijl ick de schicht van *Paphos* snoode boeff,
Staech achte niet men d'allen,
Maar helaas! ick proeff,
De schichte van u oogen,
't Nectar uit u mont.
U keel heeft my bewoogen,
Tot *Cypres* verbont.
En treckt mijn hart tot u,
Gelijck de kuysch *Atlante*.

Hipomenus deê.

Goôn gun myn *Amarante*,
'k Waech myn leve meê,
Goddinne help my nu.

2.

'k Sal tot loon voor u getrouwe daet,
Een heerlijk Autaer richten,
Met cierlijck cieraet.
'k Sal niet als *Hipomenus*, maer staech,
U danckbaer zyn, en dichten
Off'ren alle daegh,
'k Sal hangen in u tempel
Eenen zilv'ren Lamp,
In 't voorhout, by den drempel,
Ach! versacht myn ramp,

Ontneemt de koele schicht,
Voldoet mijn als te vooren,
Laet een feller brandt,
't Bevrosen hart door booren
Van mijn Amarant;
Dit bid ick snoode wicht.

3.

'k Acht den Hemel noch Jupiters gebiet,
Wanneer ick maer de minne,
Van Amarant geniet.
Geen Bacchus feest' noch Cerus drabbich sop,
Verheucht myn geest van binne,
Dan d'albaste krop,
En welgemaecte leden
Van mynaertsch Godin,

Vol zeedbre frayigheden,
Geen min dan haer min
Verweckt myn liefdens brant,
Geen mont noch vuyle tongen,
Druckt of snoeyt haer deucht,
Schoon zy al giftig zongen,
Want myn geest verheucht,
Als ick hoor van Amarant.

M. Nauta

Op Ian Gnor.

WAarom oft Ian steeds gnort?
Wil hy daar door geacht' zyn?

Neen: weetje waar 't hem schort?
Hy moet van zwyns geslacht' zyn.

Questiers.

Stemme: *Robertin.*

Ick acht uw' klagen niet,
'k Slae 't in de wind,
Of ge geen troost geniet
Of hulpe vint,
Ick vraagh niet nae 't verdriet
Dat uw' verslindt
Blijf van myn wooningh af
Of ick sal t' uwer straf,
Blyven tot in myn graf

Uw' grootste vyandin,
Ick volch myn eygen zin
En haet de schichten van de loose min.

2.

Doe desen bengel quam
En had zyn schicht
Met heete Minne-vlam
Op my gericht,
Docht my in Amsterdam geen aengesicht
Dat by het uwe leeck,
Of daar de prijs van streeck,
Doch deeze minne-steeck
Was in der yl geheelt,
Dat het niet veel en scheelt,
Of ik mis in mijn hart en oog, uw beelt.

3.

Doen ick in naso las
Bevond ick wel,
Dat men zoo haest niet was
In 't minne spel,
Of men was alsoo ras
In swaer gequel
Dan is eens menschen hart
Zoo in den min verwacht
Dat men malkand'ren tart
Om eens een proef te doen
Want ziet de jeugt is groen
En doet somtydts dat niemand sou vermoen.

D.I.A.P.

Wan-hoop.

Toon: *Baletti Bronchorst.*

ROzaniere,

Ziel roofster, ô myn leve,

En hert dat brant!

Door wat zwiere hebt ghy daarom gedreve

Zoo fell een band?

Dat ick, als, sterff,

Vast, quynende, verteer?

Nu door 't vermogen

Van uwe oogen,

Myn krachte droogen;

Ontferm u myns, al eer, al eer, al eer.

Voor dat ick de doodt beërff.

2.

Maar ô doove!
U doofheid voor myn klachten
En droeve zangh,
Die stijghd boven de scherpe oogens krachten
Eens dooft de slang;
Want hoe ick zucht,
Elendich treur, of karm,
Ghy stopt uwe ooren,
En wilt niet hooren,
Maer doet myn smooren
Terwijle dat ik dacht, ik ducht, ik ducht,
Buiten hoope van ontferm.

3.

Felle wreedhyd!
Kan 't anderzints niet weeze?
Zie dan myn hert
Dat zich ree-vlyd
Tot doelstaan, buiten vreeze,
U wreedheen tart.
Ick tracht na 't end
Van myn ont-roerd gezucht.
Kom, zend myn klachten
Na naare-nachten,
Waar-men niet wachten
Dan endeloos elend, elend, elend,
En gestaâge ongenucht.

D. Questiers.

Op de konst en aardigheden van Juffr. Catharina Questiers.

TOen 't snel gevlerkt gerucht,
Laerst sweefde door de lucht
En blies den roem der Helden,
Hief op een schelle toon,
Die meer was als gewoon
Ick dacht wat sal het melden.

2.

Midts hoorden ick haar lof,
Uitgalmen dat betrof,

Geen mannelijcke daden
Maar d'eer van een heldin
Een Juffrouw die met min
En liefde was beladen.

3.

Sy liefde 't schoonste schoon
En klom na d'elphen throon
Van nutte wetenschappen
Hier vindse end, noch maet
Doorsoeckt het al, ja gaet
Na d'alderhoogste trappen

4.

En vint hier nut, en zoet
Waer uyt zy quaet en goet
Leert kennen recht van passen

Vaer voort o eel gemoet
 Dus zult ghy haest de stoet
 Van Helicon verrassen.

5.

Dit blies de schelle faem
 En schakelde de naem
 Van Iuffrouw Catharina
 Aen 't snoer van Eeuwigheyt,
 En heeft al om verbreyt
 Haer kloeckheyt zonder weerga.

6.

Dus komt nu ider zien,
 En zyne gunste bien,
 En roemt van hare daden
 Haer liefd tot nutte konst

Treect yder tot haer gonst
Geen *Momus* kan haer schaden.

7.

Soo ras zy tijt te werck,
En bijt met water-sterck
In Koper of Metalen,
Dan wort haer geestich dicht,
Met held'ren glants verlicht
Dat daer niet schijnt te falen.

8.

Plautil haelt hier geen prijs,
Geen *Sappho* schijnt soo wijs,
Wie sagh gepaart te samen,
De Dicht, en Schilder-konst!

En brocht geen dobbble jonst
Daar deez twee samen quamen.

9.

Dies eer ick hier met reen,
U konst en aardigheen
U lust, en grooten yver,
Maer u oprecht gemoet,
U onbeveynsden groet,
Die treft al vry wat stijver.

10.

Ja dreycht my als met straf,
Soo ick geen lof verschaf,
Of danckbaerheden thone,
Van de genooten deucht
Die sticht, en oock verheucht,

Daer ick niet voor kan lone
Als schaemt in 't aengesicht
En slecht, en simpel dicht;
Dat bid ick wilt verschone

K. Kool.

Voois: *A boite &c.*

UW' dienaar moet van rouwe sterven,
Indien hy uwe gunst moet derven,
O schoonste! die hy immer zach,
Maar nimmer aan heeft durven randen,
Zoo langh hy zoo gebonden lach,
In starcke kluysters van uw' oogen uw oogen
Uw' oogen en u handen.

2.

Wanneer hy u dan aan komt spreekken,
Die 't vuyr hebt in sijn borst ontsteken,
Vertroost hem boven sijn vermôen,
Het is de trouste van haar allen,
Die u oit zochten dienst te doen
Laat al zijn poogen, doch uw' oogen, uw' oogen uw' oogen eens gevallen.

3.

Zoo zal hy als de zonne stralen
Het loncken van uw' oogen maalen,
Wanneer ghy by u speelnoots staat
Wiens gloor voor uwe glans moet swichten,
Voor die het alles overslaet

En is getroffen van uw' oogen, uw' oogen,
uw' oogen, zyn twee schichten.

D.I.A.P.

Geboorts-vermaningh aan Juffrouw M.V.

Stemme: *ô heylich salich Bethlehem.*

OP lodderlijke Amstels rey
Laet u doorluchte stemme hooren,
En eert de Suster van de Mey
Waer in de schoonste is gebooren.

2.

Speelt flux op Sijter en op veel

En wiltse met simbaleu menghlen
Door vrocht met u sangh siecke keel
Terwyl u hande Kransjes strenghlen.

3

Ay geurige schaer pluck bloemtjes soet
Pluckt roosjes pallem en lauwrieren
Hechtse te saamen tot een hoet
Wiltse op 't alderfraeiste cieren.

4

Wy groeten u wel suyvre maeght
En wenschen u de aertsche vreedem
En als de doot u ziel verjaeght
Dat ghy den Hemel mooght betreedem.

Catharina Verwers.

Op het lachend afbeeldzel van Jan Tamboer.

DE geest die yders hert kan zoete vreuchde geven
Hoe vies, hoe out, en grys, van jeuchden vreucht ontaart
Die ziet ghy in deez Schetz die stom noch lache baart
Wat zal hy zelfs dan doen als ghy hem ziet in 't leeve.

Catharina Questiers.

Grill.*Antwoord op zyn tydte geveldt**Gelt veel beter dan reed gelt.*

EEn Osz-kop zonder zout, een blood-aard, on-ervaren,
Die weinich was geschaaft, in schoolen van de jaren,
Geraakte, onder-al, by luk, of on-gevall,
Eens mee, in 't by-zyn van een eerlijk Juffer-tall;
Daar 't eene schrandere brein wist dit, 't aar dat, te uite,
Deez', of die gaawe-trek, quam weet-niet tegenstuite:
Hy roont zich, zonder reên, met onverstant, gehoont
En riep; 'k wedt niemant, my, een reine Maagt hier toont.
Een Juffer uitten hoop zeer gaaw, en wel te monde

Zey, u rapier is maaghd, 't heeft niemant ooit geschonde.
 Wat dunkt u? was deez bloet niet zonder munt voldaan,
 Het wed-spel was hy quijt, men liet den Ezel gaan.

D. Questiers.

Stemme: *Petite Royaal.*

SPeelnootjes wel hoe zijte dus?
 Myn dunckt 't is niet te deegen
 Laet ons vreuchde pleegen
 Dat met kus op kus,
 Of eens gedroncken,
 Hey t' sa wacker kom:
 Soo dat 's van pas geschoncken,
 Dee'z gesontheyt om
 Op Bruyt en Bruydegom.

2.

En brengt het Bruytje dan te rust
Want siet zy wil toch scheidde
En gaat haar bereyde
Tot die soete lust.
Om daar te mengen
Wat de liefde leyt,
Daerom zoo wiltse brengen
Na die vrolickheit.
Ick bidt niet langer beyt.

3.

Ick weet wel was het zaam u tyt,
Ghy zout soo langh niet wachten
Maer wel haestigh jachten
Na die zoete stryt

Die sy beraamen
Daar niemant van klaaght
Ay speelnoots gaet ghy 't zaamen
Morgen als het daaght,
En vraaght hoe 't haar behaaght.

I.V. Daalen

Voise: *Ameril mijn waerde Son.*

ACh myn gulde middach Son
Die my door u stralen won
Door d'eerste lonck
Myn ziertje dronck
Uyt beeckje van de min, al waer myn
Eerste lieffd begon

't Was Hemels soet
Dat eer ick 't wist waer ick verswolgen
Door de gloet.
Die myn in schyn
Van soetheyt heel verbolgen
Nu aen u myn tweede zieltjen smeeken doet:

2.

Laet my niet meer in 't verdriet
Bid ick die myn ziel gebiedt
Ach u gemoet, met woorden soet
Laat buygen, tot de min, daar yder een zyn
Vreught in siet
Aen siet myn noodt
Ick sal u steeds myn liefde toone
Tot der doodt,

De liefde voet, myn heus gemoet,
 O schoone,
 Daerom lieff ick bidt, aen siet myn lyde groot.

P.D.L. Crois

Minne-zught.

Toon: *Monlivriere nouvelle.*

A *Strea* waarde maagd' ach zaagd' ghy myn gemoet!
 Bewegen liet ge u, door de tegenspoet
 Die (laas) myn hert geheel verteeren doet,
 Aanzie Ionckvrouw' myn rouw
 Gewis' die is' geheel onduldeyk;
 Oft als een roos' wen die verliest haar soete geur, en bloos
 Word ick. ach 'k bezwyk!

2.

Wanneer ick overpeis' die reis toen u gezicht,
O schoone beeld/ door 't lieflyck lonkent licht,
En zoette zeeden, heeft in myn gesticht,
Een min' welck in
Myn hert' vol smert gegriefft is, zoo stantvastich, ach!
Dat zoet getraan' myn bange-zugjens u niet aen en gaan:
Eyndighd myn geklagh.

3.

Ik vloek nog duyzent-maal' 't gepraal' 't gelonk, 't gevry:
't Gejock, 't geboert, en minnekozery
Welck ghy, met schyn vermont, steeds toonde aan my,
Althans' u glans
Aanlonkte ontvonckt' tot lust, nieuwsgierig, myn Gemoet.

Als *Faëton* door 't reuk'loos menne van de koets der zon
Reedt zyn val te moet.

D. Questiers.

Iuffers Minne-zugjes.

Vois: *Sluymer slaepje zoete Rust.*

Zilte traantjes stempt u wat
Want ick, schier stick, van 't nat,
Dat altyt zoo rat.
Rolt, dat ick schrick
Voor min of minne strick
Want de min, niet binne in
Zyn hartje heeft gequest

Of hy slacht al de rest
Die 't houwen daar sy zin.

2.

Waarde zieltje ach ick gaf
Myn woort, wat voort te straf.
En ick sloeghje af
't Geen myn wel spyt.
Nu ick niet wordt gevryt,
Maar ick acht, Cupidoos macht,
U stueren sal Weerom
Ghy zyt myn wellekom
Want ick u staeg verwacht.

3.

Minne zuchtjes ay vlieght heen
En gaet en raet die geen

Daer ick nuw om ween
En seght hem vry
Dat hy komt strackx by my
Want myn hart gestadich wart
Hem meerder toe gedaan
Quam hy hier nu gegaen
'k Geneesde voortsijn smart.

[Ick veel de minne brandt in myn gemoet]

Ick voel de minne brandt in myn gemoet
Ick bemin die brandt als 't vuyr d'Etna doet
Waar in dat staagh den Sallamander leeft
Die na geen hel noch vuier noch doot en geeft,

Ian van Dalen.

Quaaden-raad 'zy versmaad

HOe loff'lyk is 't, zey laap, zyn pytjen staag te vulle
Met allerlye wyn, uyt glazen, en uyt pullen!
Dus leeftmen vry van zorgh; Ik raade u oock hier aan;
Wilt ghy van menschlyk, my tot varkens-leeve raan?
Ik lach met dat ghy zeghd, het doet veel ziekens derve,
En 't waar zo: 'k wil als mensch, maar niet als varken sterve

Questiers

**Geboorte vermaaningh, aan de E. Inffr. Catharina Qvestiers, Is
Jaarigh desen 21. November, 1657.**

POlymnia toont my u gonst.
Dat ick dees regels door u konst
Soo sierlyck kost bekleeden
Datick u susters altemael
En A poluyt de Hemels sael
Kost locken bier beneden.

***Op-weckingh aan de Amstels Nimpjes Van het Y.
Sonnet.***

OP Jufferlijck geslacht op *Amstels* loddre reyen.
Ontschuyft u nacht gordijn, en siet hoe *Febus* toyt
De werelt door zijn komst als ofse was bestroyt
Met diamant op gout, soo doet *Aurora* spreijen
De Stralen van Sons glimp, komt wilt my flux geleijen.
Maer siert eerst uwe leên met 't aerdigste habyt
Dat ghy verziere kent door wrocht met gout op sijt.
Omstrickt met silver lint door mengelt met verscheijen
Koleure schoon van glaus, als oock u golvent hayr
Met ongemeen geswier gestrengelt aen malkaer!

Nu Sijt ghy wel geschickt komt laat ons nu gaen horen,
 Na *famaas* hel geluyt, Ey siet met wat geswiers,
 Dat zy de lof verbryt van *Catharien Questiers*
 Mits 't is de blye dagh waer in zy is gebooren.

Sonnet

Faam

LOf loffelijcke maeght waar van ik derve roemen
 Dat Sy een *fenix* is, mits dat haer Poesle leen
 Soo heerlyck zyn begaeft met veel uyt muntent heen
 Door haere Poeëzy, zy beelt de geurge *bloemen*.
 Als of s' in *Floraas* hof daar *Sepniers* soete winden
 Geteelt waren door d'aerdt en 't geen dat zy *Boetseert*
 Vertoont zigh of het leeft, kom *Amstels Nimpjes* eert

Questiers, soo riep de *faam* wat sullen wy best vinden
 Om dees haer komste dagh te offren tot haer loon
 Gespeelen ziet ay ziet gins daalen al de Goon
 Het schynt zy koomen af om *Catharten* te groeten
 Met over hel geluydt *Apollo*, slaet de maet
 Zy zijn Hemels gesiert in doorluchtich gewaet
 Laet ons flux derwartz treen om de Goon t'ontmoeten.

Stem: *Nu sich ondanckbaer toont &c.*

WEest wellekom: wellekom Hemelsche Schaaren
 Wellekom by ons in 't aertze gebouw
 Ey toont ons u gonste: in dit verjaeren
 Van deze begaefde brave Iuffrouw
 Die wy niet kunnen: looven na haer waert

Op deze dagh: waer in dat zy verjaert
Dies bidden wy u: ô Hemels gesin
Dat ghy doch wilt: nevens ons treden in.

2.

Wy komen u groeten: Iuffrouw Catryne
En vermanen: u blije: geboort
Ey siet in 't verschiet: de Goode verschyne
En speelen: en singen een soet accoort
Tot lof van deze: geboorten dach
Waer in men u: eerst in deze Werelt zagh
Die ghy met U E geeft: en konste versiert
Dies werdt dees dagh van menz en goon geviert.

3.

Wy wensen nevens: ons groeten en zegen
Op u wel gemaecte Poesele leen

Als oyt eenigh mens: al hier heeft verkregen
Uyt de Hemels gonste: al hier beneen
Ia dat ghy hier staeg: moogt leven in vreugt
Tot een loningh: van u volmaeckte deugt
Dit wensen en bidden: wy alle gelyck
De Gooden aenbieden: u 't *Hemels ryck*.

Catharina verwerths: Dusarts

Toen Iuff H: K. my verweet een gebore Lichtmis te weezen.

DAt ick een lichtmis ben gebooren, zulx is waar,
Nochtans, van vlees, en bloed ben ick ruym-wigtig zwaar.

Questiers

Toon, La mostarde reformé.

RAs brengh wyn ter wyle hy is fris,
Voort lakay! schenck boorde-voll deez glaazen;
'k Wil van daegh langh slicken dat zy wis,
Bacchus nu toewyden als onz razen;
Tot den Lust-hoff van deez vorst
Willenwe onz begeven,
En zoet-vrolyck leven;
Tot den Lust-hoff van deez vorst
Daar men zeer gelukkig laaft den dorst.

2.

Wreed gespuis vertreck u van ons aff,
Liên vol vuur bloedt wiltich in u daaden,

Onze krygh draaft vry op zafter-draff
 Als daar bloedt de dulheydt doet verzaden,
 Zie hoe *Bacchus* onz verbindt
 Tottet vochtich strijen,
 En geen glaazen myen;
 Zie hoe *Bacchus* onz verbindt
 Dat den winnaar wort verwonnens vrindt.

3.

Wat een reuck, wat een koleur van wyn!
 Wijn u zoetheid doet mijn ziel begeve,
 Ongejockt, dit 's Hemels-vrolijk zijn:
 'k Proefde noyt geen beter, van myn leeve.
 Laat ô *Bacchus*! nu u macht
 Is vol Godd'lijkheeden,
 Staagh zyn aengebden;

Laat ö *Bacchus*, nu u macht
Aengehouden zijn, om sap voll kracht.
Uittet Frans

D. Questiers

Stemme: *Nova*.

O Schoone beelt
Iou blicken hebben kracht
Zoo dat'et my verveelt,
Wanneer myn Orsel lacht
Want ziet jou zoetebeck
Want ziet jou zoetebeck
Want ziet jou zoetebeck
Mackt Ioseps hart schier geck,

2.

Iou schoone snats
Acht ick meer weert te zyn
Als hondert tonnen schats
Elk lipjen als Robyn,
Of eer gelyk la Lazuur
Of eer &c.
Of eer &c.
Is my een paartjens vuur.

3

Iou schoone blos
Geeft kraproot weinich toe
Haer veur hoeft als een os
Daer in sie ick me moe
Door rimpel keuck en vouw

Door rimpel &c.
Door rimpel &c.
Lyckt ghy een wyse vrouw.

4

Iou schoone hair
Daer vang jy harten meê
Lyk ik en lyk een aer
Wel wisten wat men leê
Wanneer m'een soentje kreeg
Wanneer m'een &c.
Wanneer m'een &c.
Jou hayr was in de weeg.

5.

Iou schoone kleur
gelyck een regen-boogh.

Maeckt my jou serviteur,
Daer op viel eerst myn oogh
En dan jou korten hals
En dan &c.
En dan &c.
Die is volmaeckt in als.

6.

Het lyckt een way
Voor 't voetige gediert
Dat zonder veel geschray
Zoo deur malkander zwiert
Als d'Engelen op de leer
Als d' &c.
Als d' &c.
Van Iacob op en neer.

D.I.A.B.

Op een zeylwagen, zy spreekt.

WAt mooght ghy my verbaast
Aanschouwen? hebt gy haast?
O Febus! neem deez' waagen,
Zoo zal het eerder daagen.

F. Snellinx

Ernst.

Toôn: *Prins Robberts marz.*

O Noordt star van myn ziel, ik sol
Vast om in ongeval,
En zwerf als in een mast loos hol,

Verdwaalt van strand, en wal
 In 't spooreloos en ziltich sop.
 Toon zeylsteen myns begeer:
 (Mits dien datick mis, baak, en top,)
 Eens ree, en have weer.

2

Laat doch myn gollevend getraan,
 Geteelt uyt zught, op zught,
 't Omsuk'len u ter herte gaan
 Ay! wendt myn ongenught.
 Het noodt-lod werpt myn droeve druck
 Aan d'oever van de doodt
 Zie hoe my dat wanschapen luk
 Brenght in dees laatste noodt

3

Wat let u doch myn *Amira*,
Dat ghy me niet verhoort?
Of scheidt u straffe ongenaa
Zelf lusten in myn moordt?
't Waar nutter dat ge een lodder-lonck
(Ach 'k voel my 't ondergaan!)
Aan 't zorgend hart uyt meely schonck
Eer 't Strikten aen 't getraan.

4

Ay redt myn afgesloofde stem,
Verruckt in doots gevaar,
En geeft haar laast verzoek nu klem
Waar wacht, waar wacht ick naar?
Verkrijgt myn laatste beegenaa?

Ay zeg? wyk droefenis:
Haar lieve oogjens zeggen ja.
Dit spelt myn heil gewis.
V Y T.

D. Questiers.

***Op de schildery van Iuffrouw Catharina Questiers,
afgeheelt door F.D.***

DUs maalden Dancx'en hant die schrand're *Catharijn*
Met verf en met penseel, dat niet van 't levēe scheelden,

In schoonheytz' glans en blos, doch dit is maar de schyn
 Van haer die hy niet kon naturelyck uyt beelden.
 Met 't ruchtbaer ryp verstant waar mee sy rustig tart
Ireen, en *Myroos* konst wiens luyster nam een ende
 Soo draa den ystroom sagh dit groot en wyse hart
 Want s' is *Apolloos* styl en roen van *Lucas* bende.

Anders.

Dit is de schetz' van haer die yder een moet eeren
 Met regt, om dat sy is een lala in 't boetseeren
 Een *Flora* die een bloem en tulp 't sy geel of root
 Kan brengen haestlijck voort daer sy geen bol en poot.

Anders.

Laet vry *Eolien* op haere *Saffo* pralen
Florenjen op *plautil* de welck soo braef kon *malen*

Dat noch haer geest en konst gewyde muren ciert
Den *Amstel* bralt op een, daer dese twe voorswigten
In schetz'en teken-konst en voeten-trantschedichten
Dat is dees schrandre Maegt wiens weesen dat hier swiert.

I. Koenerdingh

Op het selve afbeeltzel.

SOo ras ick sag dit beelt geschildert met Penceel,
Wiert strax myn doffe geest verligt en op getogen,
Ick sag meer als ick sag, met vleeselyke oogen,
Myn geesten sagen hier soo konstigh tafereel:
Dat ick bedwelmt van spraeck, swyg liever als missegge,

En segh ick, efter maar alleen, dit enckel woort,
 Geen *Safso*, geen *Plautil*, geen *Lala* komt hier voort;
 Maer in dit groot gemoet, zy al begraven leggen.

K. Kool.

Noch op het zelve.

DEwyl men door de ziel en niet door 't lichaem leeft,
 En 't lichaam door zyn selfs geë geest beweging heest,
 So wilt dit aenzicht niet, noch borst maer inborst aensien
 Haer inborst in de welck wy alle deuchden staen sien,
 Verselt met sulck verstant hoe uytgeleesen geest
 Die ieder keurich oogh uit hare oogen leest,
 Dat ieder stemme roept: al wat daer aen of van is
 Gemaect, is enckel geest soo datse dubbel man is,

En over weeght in al wat van haer hant, haer pen,
En haer penseeltje vlieght wat wil men meer? ick ken
De pen te machteloos om alles af te maelen
't Penceel te krachteloos om alles uyt te haelen
Maer kan sy sijn gemaelt door verff of Poëzy
Soo maeck sy van haer selfz de beste schildery.

Henrick Bruno.

Toon: *Kristine, &c.*

WAar zyn de roemers, waar zyn nu de glasen?
Wie brengt my eens een volgeschoucken fluit?
Lustich als mannen ende vrolijke bazen,
Wie brengt my nu een half pints-roemer uit,
Niemant moet scheyden ten zy hy beschoncken

Schijtend en spuwend zich legge tot roncken
Ieder moet droncken.

2.

Holla Silenus waer benje jouw druiloor,
Kom help ons kitten want de wijn moet op,
Bacchus hoe sta jy? of hebje een uil voor,
Jy staat en kijkt gelijk een kermis-pop,
Gun ons u gunst zoo kunnen wy swelgen,
Want wy zyn alle doch van uwe telgen
 Wie zal 't zich belgen?

3.

Want als de wijn in ons hoofd komt te loopen
Dat maakt ons u, en alle Goôn gelijk,
Wie zou die vreugd niet voor zyn hembde koopen?
O kan, ô glas, myn toevlucht en myn wijk,

'k Sal u zoo langh als ick leve beminnen
 'T een sal niet uit zyn of 'k sal weer beginnen
 Met ziel en zinnen.

D.I.A.P.

Stem: *La mostarde nouvelle.*

ACh *Larind* 'indien ghy my bemind
 (So gy secht) toon myn dan eenich teeken
 Van u Min' of u verliefde zin,
 Soo ghy wilt, laet doch eens zyn gobleeken
 Dat ghy myn u liefde draecht
 Laet my uwe zinne
 Doch eenmael verwinne

Hoor myn klacht, o schoone Maecht,
Laet my niet met lyden zyn geplaecht.

2.

'k Leev' noch sterv' 'maer ach! ô Goôn ick swerv'
Als ontsind, in veelderley gedachten,
 'k Loop en sweev' 'k weet nauwlijx of ik leev'.
Uwe Min, doet my in wanhoop smachten,
 'k Loov' ik storv' wel duysent doo'n
Indien myn de drancken
Van God Bachus rancken
 Niet versachten groote Goo'n!
 'k Was al over langh in *Plutoos* troon.

3.

Niet dat dranck 'off Bachus wijngaerdranck
My zoo wel, als uwe Min kan schaecken,

Geen *Sile'en*' stelt my zoo wel te vreén,
Als een lonk, daar meê ghy my doet blaeken,
Geene vreugd vermaekt myn ziel
Dan als ick blyf hange
Aen uw lieve wange
Dat veel zulke dagen viel,
't Zouw dan zyn of ik den Hemel hiel.

N. Nauta.

Op Pieter perfect.

MAar *Pieter* dit lyckt doll!
Na naam schijnt ghy volmaakt,

Doch schyn maakt niemand voll,
Maar, zwelgen dattet kraakt.

Questiers.

Toon: *Hey wat hoordmen, &c.*

Wie sou oit dit kunnen dencken
Dat de liefde zoo myn hert,
En gemoet zou kunnen krencken,
Ja vervullen met een smert,
Ach! een smert niet om te lyden,
Ach! een droef heyt al te groot,
Die noch door verlangh van tijden
My zal brengen tot der doot.

2.

Ach! wat zyn al zwaare rampen
My bejement, doe 'k de Maan
En veel flickerende lampen
Uyt den Hemel op sagh gaan,
Ach! wat quam myn in de zinnen
Ach! wat heeft myn breyn verdooft,
d'Oorsaeck die my vreucht kan winnen
Die ik eeven had gerooft.

3.

't Was de droef heyt en elende
Die ick om myn schoonste leé,
Toense 's morgens vroegh zigh wende
En niet hoorde na myn bee,
Doen ick haar gelijk verbolgen

Door de droefheit machtich fel
Als ontsinnich gingh vervolgen
Heel belaaden met gequel.

*Doch 'k hoop geluk
Naa dese druk.*

Op een tekeningh van *Mars en Venus*.

Hier wordt d'onkuyse Min in 't staale net gevangen,
't Welk uit komt door 't geklap van het alziende oog;
Mercur, der Gooden Tolk, vlamt echter met verlangen
Op 't soet genot, waar Mars Vulkanus mee bedroogh.

Catharina Questiers.

Stemme: *Als Atlante doode, &c.*

ALs ik met mijn Lief *Clorinde*
Onder groene Linde,
Zamen gingen, vont ick een geheimen lage dal:
Dat heel beschut,
En wonder nut,
Om myn beminde,
Daar in zoo zoet
Met een gewroet,
Te streelen met gemal.

2.

'k Was noch nauwlijckx neer gezegen,
Of ick heb ontregen,

Haar blancke boesem, met haar lie ve borsjes ront,
Waar door myn hert
Gedrongen wert,
Om iets te plegen,
Door 't Venus wicht
Die met zyn schicht,
Mijn herte hadt gewont.

3.

Met dat ick haar Robijne lippen,
Drukte, liet ik slippen,
Myn handen by'er boesem en haar borsjes in:
Waar door myn ziel,
Haar kleur ontviel,
Door 't Minne-knippen,
Maar even-wel,

Voltoit ick 't spel,
Met myne Engelin.

N. Nauta.

Ol.

EEn Jongheer trots, en kaal, die trouwde een Boerinne
Want zy had gelt en goet, dit deed dēe Ionkheer minne:
En of hem Vaartje schoon stoffeerde zyne tas
Staagh smaald' hy, echter, dat zyn wijf boerinne was,
Vaàr gaff heur kost en drank, (het zou de droes verdriete)
Dat hy dit op heur broot staag aan dan noch zou schiete.
(Eens in gezelschap) zei hy, lief nu wilt u spoên,
En zegh eens hoe veel voêr u Vaàr wel op moet doen
Voor al zyn Beesten? zy, om hem dit te betale

Zei wel een groot voêr meer nu in te moete hale
 Als wel voor deze: mits hy voor-raad had van doen,
 Om dat hy nu een beest meer als voorheen most voên.

D. Questiers.

Slot-Rondeel.

Ik houwet met rondeelen,
 En hier mee isse't uit,
 Behalven noch het queelen.
 Ik houwet met rondeelen.
 Het leev'ren ken verveelen,
 Of 't myne van een stuit.
 Ik houw het met rondeelen
 En hier mee isset

U Y T.

Questiers.

Drukfouten in dezen ingeslopen, die moeten aldus gelezen of gesongen worden.

OP folio 4 in 8 vers, de 4 regel, het 4 wootd voor doen, doem.

F. 6 het 2 vers, de 2 regel, het 2 woord voor pruiuen, pruilen.

F. 8 in 2 vers, de 2 regel het laetste woord voor t'ongeblat tongebladt.

F. 14 de leste regel het 4 woord voor verft, verff.

- F. 20 de leste regel het leste woord, voor *alumettes*, *allunettes*.
F. 26 de 6 regel het 4 woord, voor vals, vast.
F. 27 de 10 regel het 4 woord, voor gerrouwt, getrouwt.
F. 28 de 5 regel het leste woord, voor bespist, bepist.
F. 56 de 1 regel 2 woord voor vluchje, vluchten. Idem 4 regel leste woord voor min, mis.
F. 66 de 3 regel het 3 woord, voor nier, niet Idem leste regel 2 woord voor aan, aau.
F. 95 de 3 regel het 3 woord voor domme-krach-men dommekrachtmen.
F. 99 de 3 regel de 2 leste woorden voor, voor doodt voor de doodt.
F. 131 na het eerste vers vervolchd door K. Kool.

F. 146 de 6 regel het 2 en 3 woord voor dooft de, doofste.

F. 153 voor *a boite, a boire*.

F 175 leste reghel 4 woord voor bloedt-wiltigh bloedttwistigh.

F. 173 de 5 regel voor la Lazuur, Lazuur. Idem, leste regel 3 woord, voor keuk, kreuk.

Register.**A**

AY zie met wat geweld	Fol: 18
A vous mijn Heer	63
Ach Eccho	68
Ach Laura	69
Ach blinden bengel	72
Altoos is het weeraan	94
Al waarde Godlijkheên	117
Ach mijn gulde middach zon	130
<i>Astrea</i> waarde maagd	163
Ach Larind indien ghy my	190
Als ik met myn lief Clorinde	196

B.

Blyheydt vryheydt	4
Bruygom Heer	42

D.

DE broederlijcke liefd	78
Deur jou oogen Grietje	89
De geest die yders hert	157
Dewijlme door de ziel.	187
Dat ick een lichtmis ben	174
Dus maalden Danx en hand	184

E.

EEn gloed van blytschap	8
Een jegelijk sta rondt	10
Een nooit volpreese zon	60
Een dronck wil ick wachten	67
Een pot loot gaaft ghy my	72

Eens warender vier strontjes	83
Een os-kop zonder zout	158

F.

FOp wou eens op de baare vaare	37
Een Ionkheer trots en kaal	198

G.

GY hebt Questiers	23
-------------------	----

H.

HOe komt schoonste	33
Heer Bruydegom	47
Ha wonder stuck	59
Helaas bedroefde Iongemaagd	125
Hoe zoet is 't als men 't minnevier	136
Hoe loflijk is 't Sey Iaap	168
Hier word d'onkuise Min	195

I.

I Et wonders schuyld gewis	1
I an rap die was de Bruydegom	24
Ik hebb pijn	36
Ick wedd gy morregen niet	51
I a gereed zyt ghy	53
Ick moet de plagen dragen	56
I an die verzuyp	99
Ick heb de Godt der min	100
Ick heb gehoort u Goddelijck gebet	133
Ick acht u klagen niet	142
Ick voel de minne brand	167
Ik houwet met rondeelen	199

K.

'K Goe luyden viel jou wat khoopen	19
'K hebb uyt een openhart bemindt	112
'K had nooit gedacht o waarde	138

L.

LEg daar prachtig gewaad	86
Lieflijcke zerp zoette hageroos	110
Luytje wouw, en zouw an 't wijf	115
Lof loffelijcke maaghd	171

M.

MYn Engel stelt haar weezen	11
Myn waarde bedgenoot	29
Meerhuysen ziet ghy hier	32
Moaiken zaau 't wel iengens Woage	64
Men fnuikt bedorve leên	80
Maar Pieter benje dol	193

N.

NU wijckt een zon	55
-------------------	----

O.

OP Nymphje van ons herders rey	15
--------------------------------	----

O schoonste maaghd die ooit de werelt	30
O Spiegeltje van deugde	49
O blater als een stier.	121
Op lodderlijke Amstels rey	155
Op Jufferlijck geslacht	170
O schoone beelt jou blicken	177
O noort star van mijn ziel	181

P.

POlymnia toon my u gonst	169
--------------------------	-----

R.

REaeltje die door	48
Rept mijn zoette kameraetje	50
Rozemont die	130
Rozaniere zielroof ster	145
Ras brengt wyn	175

S.

SOo schildert my een Konings handt	14
Speelt op vreuchde snaare	45
Styve Lubbert in de stal badt	128
Speelnootjes wel hoe zitje dus	159

T.

TOen Tromp voor 't Vaderlant	13
Twee zyn'er in onse eeuw	43
Twee geesten, in deez schets	83
Treurt vry zilvere bron	122
Toen 't snel gevlerkt gerucht.	148

V.

VRinden ik kom u beschencken	39
Venus zegent onze zangen	48
U eerste Klotho was	112
Vrijster hadje ronde schijven	127
U dienaar moet van rouwe sterven.	153

W.

Wie dat de poëzy van Paus Urbanus leeft	44
Wy wenschen u geluk	46
Waarom wil kreupel steeds	68
Wanneer ik eens het licht	76
Waarom zyt ghy dus afkeerich	80
Wat gunden Jupijn	92
Wel eertijts nam ik mijn genucht	96
Wech Bachus met u nat	104
Wech Venus met u Min	107
Waarom off Jan steeds gnort	141
Weest wellekom wellekom.	172
Waar zyn de roemers	188
Wie zou ooit dit kunne.	193

Z.

Zilte traantjes stemp	165
Zoo ras ik zagh dit beeldt.	186